

GUD GÖMMER SIG I ENKELHETEN

 Tack, broder! God kväll! Det är en förmån att få vara här ikväll i den här fina gemenskapstiden. Det verkar bara så äkta att få höra andra människors vittnesbörd, som gläder sig åt den här fina välsignelsen, som vi delar med oss våra erfarenheter av med varandra ikväll. Och nu vill jag också tacka broder Shakarian och många av . . . , den här brodern Danny och så många andra, som är här, att jag inte kan säga deras namn, för att de bjöd in mig till den här fina lokalavdelningen här i — i Albuquerque.

² Jag tycker, att om vi ibland skulle, då vi sätter upp Er nästa lokalavdelning, om Ni skulle vilja skicka in någon och liksom fara omkring genom församlingarna, med en liten väckelse, få dem till att be och vänta och med förväntan i församlingarna, och Guds Ande att röra Sig överallt, och så komma in i en av de här, då har man bara verkligen någonting. Vi . . .

Ni har en möjlighet här. Ni — Ni har en del fina människor.

³ Jag finner, vart jag än far, jag har varit i farten en hel del nu under de sista några åren, runt omkring i världen och predikat. Och jag finner, att överallt har Gud fina människor med den här underbara upplevelsen. Jag far långt ut i djunglerna i Afrika och Indien och på öarna, jag finner människor, som inte ens vet, vilken hand som är höger och vänster. De hörde aldrig Herrens Jesu Namn, vet ingenting om Det alls. Och det underliga är, att då de får Den Helige Ande, uppför de sig på precis samma sätt, som Ni gör just nu. Förstår Ni? De . . . Man kan se, att det är — att det verkligen är någonting. Och Gud älskar dem, helar dem.

⁴ Den här avdelningen av affärsmännen, nu, den är det enda, som jag är ansluten till, vad världens organisationer beträffar. Det var därför, jag en gång var . . .

⁵ Vi har suttit här, broder Crow och jag, och talat om vår baptistiska bakgrund. Jag blev ordinerad i en Missionary Baptist-församling. Men sedan naturligtvis, då erfarenheten av Den Helige Ande kom, tja det avgjorde den saken på en gång. Och så . . . Inte någonting emot de där bröderna där inne. Det finns några fina män där ute på det där stället, och ibland alla församlingarna, samfunden. Men vi sätter stort värde på dem.

⁶ Det här har varit en härlig tid för mig. De här Affärsmännen har varit det, som jag . . . Har gett mig en plats att tala från.

⁷ Då jag nu hörde namnet ”pingst”, å, jag hörde namnet, och de sa till mig: ”Det var en skara frimicklar, som rullade fram och tillbaka på golvet, dräglade och — och allting.” Men jag — jag fann, att det inte var så.

⁸ Och då, men då jag kom tillsammans med dem, var de — de var splittrade och lika många olika organisationer, som vi baptister var. Precis, de var precis. . . Jag trodde, att de var bara en grupp. Men jag fick reda på, att det finns bara alla sorters grupper, som bråkar med varandra ungefär lika illa som vi baptister och resten av oss. Och vi är ungefär detsamma.

⁹ Och då — istället för att då komma in och gå in i antingen Assemblies eller United eller Guds församling, och alla de mycket fina männen, alla grupperna, ställde jag mig bara mellan dem och sa: "Vi är bröder. Bråka inte med varandra!" Om nu Satan kan hålla oss i strid med varandra, behöver ju inte han strida. Förstår Ni? Men då vi riktar våra vapen mot honom och bort ifrån varandra, börjar älska varandra, ha gemenskap med varandra, då kommer Tusenårsriket att börja.

¹⁰ Men det har varit min avsikt. Och de Kristna Affärsmännens fullt evangeliska grupp här har varit en oas för mig, att få komma tillsammans. Och för att de sponsrar många av mina mötesserier. Och på det sättet. . . Deras folk måste komma in för att rädda sitt ansikte, ser Ni, så det — det har varit något stort för mig i den här nationen, i de här Förenta Staterna.

¹¹ Nu den 5:e, 6:e vet jag, att jag. . . Är det all right att säga någonting om mötesserier? [En broder säger: "Visst." — Utg.] Ja. Det var den 5:e, 6:e och 7:e. 5:e, 6:e, 7:e och 8:e juni, som vi har en kampanj i Tucson, på den där platsen, där de har ban-. . . Affärsmännens bankett. ["Ramada Inn."] Ramada Inn. Den har plats för tvåtusenfemhundra, tretusenfemhundra, helt luftkonditionerad.

¹² Och som talare nu, vem som helst, som känner mig, vet att jag inte är någon talare. Jag har bara en — en folkskoleutbildning, och det är en liten en. Jag kom bara till sjunde klass. Så jag, för att tala om "en predikant", så vet Ni, att jag inte är det. Utan jag gör bara ett glatt oväsen för Herren och försöker så dela med mig, vad jag har lärt mig om Honom, till andra.

¹³ Min kallelse i livet är bön för de sjuka, att be för de sjuka. Det är det, som Herren har välsignat mig med, mäktiga möten, att leda människor. Det största antalet jag någonsin har haft på en gång i ett enda möte var i Bombay, femhundra tusen i ett enda möte.

¹⁴ Och så Afrika, tror jag, om vi räknade omvändelserna av rena infödingar, hedningar, som inte visste vilken hand, som var höger och vänster, jag fick trettio tusen av dem på en gång till att ta emot Kristus som Frälsare på en enda gång. Av en ofärdig, blind pojke, som inte ens var riktig mentalt, den femte personen på plattformen. Och då Den Helige Ande. . .

¹⁵ Och jag såg medicine doktorer, som den här fine medicine doktorn för några ögonblick sedan. Om jag var i den här staden och sjuk, och jag måste ha medicinsk vård, skulle jag vilja ha en

sådan man till att arbeta med mig, en som trodde på Gud. Om jag behövde hans hjälp med medicin, skulle jag förvisso vilja ha en man, som trodde på Gud på det sättet. En verklig. . . Ni är lyckligt lottade här i staden, som har en sådan doktor, en verkligt gudfruktig man, som litar på Gud för Hans hand i kirurgin, eller vadhelst han gör. Jag — jag har förtroende för en sådan man. Jag har sett medicine doktorer komma fram och — och ge sina hjärtan åt Kristus och bli missionärer ute i djunglerna. Och jag — jag uppskattar det förvisso.

¹⁶ Här nu och hemma i Amerika reser jag omkring, har ett litet helbräddagörelsemöte, ber för Guds sjuka barn. Och jag sätter så stort värde på möjligheten.

¹⁷ Så om Ni är i eller i närheten av Tucson, den 5:e, 6:e, 7:e och 8:e juni, kommer avdelningen där att sponsra det. så långt vi nu vet. Och alla Assemblies of God, jag tror det finns fem eller sex, sju Assemblies of God. Och många av de andra, Church of God osv., de kommer allesammans in för en förenad gemenskap i den här mötesserien. Om Ni nu. . . Om. . . Jag tror, att den är annonserad. [En broder säger: "Det är borta på Ramada Inn igen. — Utg.] Ramada Inn, det är där, det kommer att vara. Broder Stromei, jag — jag vet inte, hur man stavar det, men han är en. . . Ni ser det i *The Men's Voice* där. Han skulle kunna upplysa Er mer om det, allt efter som tiden går.

¹⁸ Jag far nu direkt till Alaska för att organisera en avdelning där uppe i Anchorage.

¹⁹ Och sedan så far jag upp till Yukon omkring en vecka eller tio dagar och upp till de små platserna långt borta. Dit predikanter som stora män, som broder Oral Roberts och Tommy Osborn, och en del av de där männen, som har de där mäktiga, enastående verksamheterna, de kan inte komma till de där platserna. De — de har inte råd till det. De kan bara inte ta sig så mycket tid.

²⁰ Nåväl, jag har försökt att bevara den lilla verksamhet, som Herren gav mig, ödmjuk. Jag — jag — jag har inte. . . Jag tog aldrig upp ett offer i hela mitt liv. Jag — jag — jag har inga program att sponsra. Jag — jag har ingenting att sälja. Jag — jag — jag vill bara bevara det så, att om — om Herren vill, att jag ska fara och predika för tio, så kan jag fara. Och om Han vill, att jag ska fara utomlands, kommer Han att sponsra det. Så jag kan fara vart som helst, dit Han leder mig. Jag — jag tycker liksom om det på det sättet. Och jag måste inte ha en massa pengar. eller någonting. Jag vill bara ha Herrens välsignelser. Så be bara för mig, Ni, om Ni vill! Det där är vad jag tänkte, då jag. . .

²¹ För inte så länge sedan blev jag inbjuden av vår käre, tappre själ, broder Oral Roberts. Jag stod där på hans plats. Jag tror, att han sa, att den kostade omkring tre miljoner dollars, byggnaden, eller något sådant. Oj, oj! Jag har varit i Hollywood, och jag bad för Kung George i palatset, och Gustaf uppe i Sverige, och på

olika ställen, och jag har varit på många platser, en förmån att få vara där, och jag har sett mycket, men jag har aldrig sett en sådan byggnad. Och då jag gick in, fanns det så många människor vid dörren, att polisen måste ta mig runt och släppa ut mig bakvägen, de väntade, kom ut för förbön för de sjuka. Och då jag gick ut bakvägen, följde broder Fisher mig ut, sedan han hade visat mig genom byggnaden, då jag stod där ute och tittade upp på den där mäktiga mammutbyggnaden.

²² Jag hade just kommit från broder Tommy Osborn. Båda de där pojkarna säger, att de kom till mötet och blev inspirerade. Jag tackar Herren, då, för att Han lät mig få en liten del i verksamheten.

²³ Och hur broder Osborn, hur han kom dit den där kvällen och såg den där galningen springa till plattformen för att döda mig. Och sträckte ut sina armar och sa: "Jag ska bryta vartenda ben i Din kropp."

²⁴ Jag sa: "För att Du har utmanat Guds Ande ikväll, ska Du falla över mina fötter."

²⁵ Han spottade mig i ansiktet. Sa: "Jag ska visa Dig, vems fötter jag ska falla över." Och han drog tillbaka sin knytnäve för att slå mig.

²⁶ Och jag sa: "Satan, lämna mannen!" Han snurrade runt, runt, föll sedan över mina fötter. Och polisen måste rulla bort honom.

²⁷ Tommy Osborn sa: "Om Gud kan göra det där för en man, kan Han göra det för en annan." Och så . . .

²⁸ Och Tommy Osborn, en tapper själ, en verklig man! Jag har varit ner till hans stora ställe där och sett hans stora byggnad.

²⁹ Kom över och mötte broder Oral Roberts. Sedan de . . . Jag gick ut bakvägen. De skulle komma runt och plocka upp mig. Jag tittade på den där mäktiga mammutbyggnaden. Jag tänkte: "Oj, oj! Titta på broder Tommy, Herre, så Du välsignade honom!" Jag tittade över hit och såg broder Orals. Jag sa: "Tänk bara, vad Gud kan göra för en enda liten, ödmjuk man! Oral Roberts, född i ett skyddsrum, tror jag, där ute. En enda liten, gammal, fattig pojke, och kunde ge honom miljoner dollars i hans händer osv."

Nu sa Någonting till mig: "Jaha, hur är det med Dig?"

³⁰ Jag tänkte: "Nja, nej." Jag tänkte: "Gosse, jag skulle förvisso skämmas, om en av dem skulle komma till mitt ställe. Jag har en enda skrivmaskin, som står i änden på en byggnad. Nu hade broder Oral, tror jag, femhundra IBM-maskiner på en enda våning." Jag tänkte: "Allting aldrig ens rört av människohand, *så här* högt!" Jag tänkte: "Oj, oj! Om han skulle komma in på mitt ställe, och säga: 'Jag skulle vilja se Ditt kontor, broder Branham.' Ååååh!" Jag tänkte: "Jag skulle skämmas för mig själv." Jag tänkte: "Jaa, Herre, kanske — kanske kunde Du inte lita på mig.

Kanske jag inte skulle duga till att vara så där.” Jag sa: ”Nej. Herre, Du är obegränsad. Du vet, att jag inte har så där mycket intelligens.” Jag tänkte: ”Titta, vad de ärvde!” Jag tänkte: ”Nå, jag antar, att jag inte har så mycket.”

³¹ Och Någotting sa: ”Titta upp!” Så då var jag ganska nöjd. Jag ser efter en Stad, bars Byggmästare och Skapare är Gud.

³² Nu är jag inte alls emot de här bröderna, som Gud kan lita på så där, utan jag — jag älskar dem. Och jag tackar Gud, för att Han gör det där för sådana stora män.

³³ Men för min del skulle det där oroa mig till döds, ja, om jag måste ha tjugo, trettio tusen dollars om dagen till att driva ett företag med. Om jag får tillräckligt för mina tre barn och min hustru och mig själv att äta och en plats att sova på, det är gott nog åt mig. Så om Herren vill, att jag ska fara någonstans till de här små, oansenliga platserna, då kan jag fara. Kanske Han bevarade mig sådan, ser Ni.

³⁴ Jag skulle inte kunna möta människor, som de möter. Jag har inte den intelligensen. Jag har inte den utbildningen. Så jag far och ber för Hans sjuka barn och hoppas, att en dag, i palatsen Där Uppe, kan vi alla mötas igen, där vi aldrig behöver vara sjuka, inte ha fler bönemöten och inte predika för syndarna. Till dess är jag Er broder i Kristus.

³⁵ Ljudbanden, nu, som görs här, de är, Ni kan få dem där. Herr Sothmann här borta. De är redan iordninggjorda. Bara omedelbart efter mötet kan Ni få dem. Behöver inte vänta på dem. De finns just där, Ni kan få dem.

Och be för mig nu!

³⁶ Och ikväll nu sa broder Shakarian till mig, att han skulle släppa fram mig tidigt. Jag antar, att det betyder ”komma ut tidigt”. Och jag — jag ska göra mitt allra bästa för att göra det. Och eftersom det här är Långfredagen och jag tänkte i morse, ta . . .

³⁷ [Broder Shakarian säger: ”Hur många vill, att Branham bara ska ta sig tid i alla fall, inte behöva skynda sig?” Församlingen applåderar och säger: ”Amen.” — Utg.] Å, tack ska Ni ha! Tack! Tack! Tack! Tack! [”All right. Jag vill inte, att Ni ska skylla på mig.”] Nej, broder. Broder Shakarian, jag menade inte så. Förstår Du? Jag. . . [”Vi vill — vi vill, att Du bara ska ta Dig tid, broder Branham. Vi har hela kvällen på oss här.”] Tack! Tack ska Ni ha! [”Där Herren är, där finns det frid, där finns det tröst, och där finns det vila.”] Tack!

³⁸ Ibland då jag talar, om jag blandar ihop mina ord alldeles, påminner det mig om en liten berättelse, som jag hörde en gång, om en liten pojke. En predikant kom uppför en — en gränd, och han hörde en liten pojke borta i ett hörn, som läste alfabetet: ”A, B, C, D. . .” Och han lyssnade på honom. Han hade sina händer

uppräckta mot Himmelen. Han sa . . . Efter att han var färdig med det där, reste han sig upp, satte på sig sin hatt.

³⁹ Han sa: "Min son?" Han vände sig om och tittade. Han sa: "Jag är predikant." Han sa: "Jag hörde Dig på Dina knän med uppräckta händer läsa alfabetet."

⁴⁰ Han sa: "Sir", sa han, "jag uppfostrades i ett kristet hem. Far och mor blev plötsligt dödade bägge två. Jag togs om hand." Han sa: "Mannen, som jag bor hos, är så grym mot mig!" Han sa: "Jag bad nyss för honom. Jag vet inte, hur man ska be." Han sa: "Jag läste bara hela alfabetet och tänkte, att kanske Gud skulle förstå, hur Han skulle sätta ihop det."

⁴¹ Så kanske Ni tycker samma sak om mig, att — att kanske Han kommer att förstå och sätta ihop det på ett sådant sätt, att Ni kommer att förstå målet och det . . . som jag har i mitt hjärta för det, som jag säger.

⁴² Jag har aldrig varit böjd för att — att försöka vara nervös ibland människor, för att jag har varit ibland människor. Jag har bara en enda sak, som jag ser på, och det är Kristus och Honom som korsfäst. Jag ser en Församling, som jag älskar, som Han dog för. Och jag är mycket nitisk för den Församlingen. Och jag — jag gör så gott jag kan för att bevara Den sådana, som jag tycker att den ska vara, i linje med Guds Ord. Och nu, då jag ser fram emot att en dag få tillbringa en ändlös Evighet tillsammans med Er, borta i ett Land, där vi kommer att sitta samlade liksom vi var ikväll.

⁴³ Liksom jag många gånger ser på, då vi har frukostar och supéer och sådana saker. Nu är jag ju sydstatare. Och det är fortfarande "supé" för mig. De talar om de här frukostarna, luncherna och middagarna. Jag — jag kan inte göra det. Hur blir det med min supé? Förstår Ni? Jag — jag — jag bara . . . Jag måste ha supé. Det är riktigt. Att bara äta lunch gör ingen nytta för mig. Jag — jag måste äta tre gånger om dagen.

⁴⁴ Men så tänker jag, då jag tittade. Jag skakade hand med en del av männen här, gamla predikanter, som troligen var på fältet, medan jag fortfarande var en syndare. Och jag tittar på dem, och jag tänker på, att jag ser det gråa i deras hår. Jag tänker: "Oj! De där männen var där ute och kämpade, innan jag ens var omvänd. Det är inte min sak att stå här på plattformen och tala till sådana där män." Sedan tittar jag ut . . .

⁴⁵ Nåväl, det enda de gjorde, de — de profeterade och sa, att de här sakerna skulle komma. Och jag vill, att Ni ska veta, bröder, jag tror att Ni bara — att Ni bara la grundstenarna för . . . Och plöjde åkrarna.

⁴⁶ Ni pingstbröder, som stod här ute med en tamburin i Er hand, då Ni inte hade någon kyrka att gå till, då människorna skrattade och kastade ruttna ägg på Er, och Ni sattes i fängelse hela natten,

bröt majskolvar på järnvägsspåren, då Era barn gick hungriga. Gud välsigne Er tappra själ! Ni borde vara här, inte jag.

⁴⁷ Men Ni har sagt, att det skulle komma en tid, då de här sakerna skulle ske. Jag är glad för att få se, att Ni lever för att få se det ske. Inte ens hälften har berättats. Och jag — jag sätter värde på Er.

⁴⁸ Jag ser ner över bordet och ser Er, var och en. Jag tänker: "Jag kommer kanske aldrig att få äta supé med Er igen här på jorden. Men en dag, då livet är slut, ska vi äta supé igen, det är riktigt, där uppe i Faderns Hus, då vi tittar över bordet och ser varandra." Vi är på slagfältet nu. Vi måste skynda oss iväg. Men jag bara föreställer mig, vad det kommer att vara, då jag ser över bordet och ser alla de återlösta sitta där, sträcker mig över och får tag i Din hand. Vi börjar gråta. Vi måste. Då kommer Konungen att komma ut och torka bort alla tårar från våra ögon, säga: "Gråt inte, barn! Det är över, alltsammans. Gå in i Herrens glädje, som har beretts åt Er ända sedan världens grund lades." Våra små skiljaktigheter kommer att blekna bort då. Och det kommer att bli en enda stor Evighet. Jag vill tillbringa den tillsammans med Er.

Låt oss be nu, medan vi böjer våra huvuden!

⁴⁹ Vår himmelske Fader, store, mäktige Jehova, som dundrade ut i begynnelsen och sa: "Varde ljus!", och det blev ljus. Å, dundra igen, Jehova! Kasta Ljus över våra stigar ikväll! Kasta Ljus över Ditt Ord! Kasta Ljus över tiden, som vi lever i! Sänd Ljuset! Bevilja oss det, Herre!

⁵⁰ Välsigna Ditt folk överallt runt hela världen, där väckelsens eldar brinner på backslutningarna i de hedniska länderna världen runt! Vi ber, att Du ska välsigna varenda av Gud sänd predikant. Å, Gud, inspirera deras liv! Tänk bara, precis i detta samma ögonblick får människor Den Helige Ande runt hela världen! Folk blir helade just den här minuten världen runt. Så vi tackar Dig för den här stora världsvida välsignelsen, som möjliggjordes genom Din Sons död, för ungefär nittonhundra år sedan i afton, som vi har firat, den här Långfredagen.

⁵¹ Vi ber, Herre, att Hans Helige Ande ska komma ibland oss nu och ska ge oss den portion av Livets Bröd, som vi har behov av, vilket skulle uppehålla oss för den vidare resan, då vi kommer avsidet utanför fältet under de här få dagarna, för att sitta i skuggan av Livets Träd, för att tillsammans kunna glädja oss åt varandra och vår gemenskap. Vi tackar Dig för det. Det har varit uppfriskande. Bevilja oss nu det en gång till ikväll, Fader, och fyll våra själar!

⁵² Hela varenda sjuk person, som är här! Så vi tackar Dig för Din helbrägdagörelse idag av vår syster med den där korta lemman och korta foten i det där tillståndet. Vi är tacksamma, Herre. Vi tackar Dig. Det visar, att den levande Guden bor ibland

oss. Vi tackar Dig för systemen, som blev helad från struman på sin hals. Vi kanske inte ännu vet, allt som Du har gjort. Det är märkligt, Herre, att få se hur Du gör saker. Vi är tacksamma mot Dig.

⁵³ Välsigna oss nu ytterligare! Välsigna läsningen av Ditt Ord! Göm Dina tjänare nu! Omskär de läppar, som ska tala, och de öron, som ska höra, för vi ber om det i Jesu Namn. Amen.

⁵⁴ Låt oss nu slå upp en text att läsa, eller ett Skriftställe att läsa, rättare sagt! Jag vill läsa från två ställen ur Ordet. Och det är från Jesaja, Jesajas 53:e kapitel. Jag vill läsa från 1:a — 1:a versen till den 10:e, till — till den 10:e versen, rättare sagt. Och sedan vill vi läsa Matteus 11:25 och 26. Låt oss läsa nu!

Vem har trott på vår redögörelse? Och vem är HERRENS arm uppenbarad för?

För han ska växa upp inför honom som en späd planta och upp ur som en rot ur . . . torr jord. Han har ingen behaglig form, och då vi får se honom, finns där ingen skönhet, så att vi skulle åstunda honom.

Han är föraktad och förkastad av människorna, en sorgens man . . . bekant med bedrövelse, . . . vi liksom dolde våra ansikten för honom, han var föraktad, och vi satte inget värde på honom.

Förvisso har han burit våra bedrövelser och tagit på sig våra sorger. Ändå ansåg vi honom slagen, straffad av Gud och plågad.

Men han sårades för våra överträdelser, han mörbultades för vår missgärning. Vår frids tuktan var över honom, och med hans sår är vi helade.

Alla har vi liksom får gått vilse, var och en har vi gått vår egen väg, . . . HERREN . . . lagt på honom allas vår missgärning.

Han var betungad och pinad, han pinades och ändå öppnade han inte sin mun. Han fördes som ett lamm till slaktaren, och liksom ett får inför sina klippare är stumt, så öppnade han inte sin mun.

Han togs bort från fängelse och från dom, och vem ska redovisa hans släkt? För han högs bort ifrån de levandes land, och för mitt folks överträdelse blev han straffad. Och han var, han . . .

Och han fick sin grav hos de onda, och med de rika i sin död, för han hade inte gjort något våldsdåd, inte heller fanns det svek i hans mun.

Ändå behagade det HERREN att mörbulta honom, han har gett honom bedrövelse, då du ska göra hans själ till ett offer för synden och han ska få se sin säd och han ska

förlänga sina dagar, och HERRENS välbehag ska blomstra i hans hand.

55 Naturligtvis talar han om Jesus här, vår fantastiske och underbare Herre. Matteus, 11:e kapitlet och den tjugo- . . . 25:e och 26:e versarna.

Och vid den tiden svarade Jesus och sa: ”Jag tackar dig, å Fader; himmelens och jordens Herre, för att du har gömt de här sakerna för de visa och kloka och har uppenbarat dem för småbarn.

Ja, Fader, ja . . .

Ja, Fader, för så verkade det bra i dina ögon.”

56 Om Herren vill, nu, vill jag ta en text från det här till att tala över bara i korthet, så fort jag möjligtvis kan. Och sedan sätta mig ner för att lyssna till några fler vittnesbörd. Jag vill ta det här ämnet här: *Gud gömmer Sig i enkelheten.*

57 Ni vet, Gud är så stor, att Han gömmer Sig i enkelheten och uppenbarar Sig sedan i samma sak, som Han gömmer Sig i. Och Gud är så stor, att Han kan göra Sig enkel. Det är det, som gör Honom stor. Så många missar Honom i enkelheten, de enkla sätt, som Han gömmer Sig på. Nu vet vi, att människan inte kan göra så här. Människan kan inte göra sig stor nog att vara enkel. Förstår Ni? Det, som nu gör Gud så stor, är att Han kan vara så enkel. Och Gud uppenbarar Sig inte i storheten, det som vi kallar för storhet.

58 Då vi nu läser Ordet och studerar Guds Ord, får vi reda på sättet, som Gud gör saker på. Han kan inte någonsin ändra Sitt program. Det som Gud säger, Han kan aldrig ta tillbaka Sitt Ord.

59 Då vi gör någonting: jag kan göra någonting det här året, jag tänker: ”*Det här är riktigt.*” Nästa år eller kanske nästa vecka kan jag se, var jag har fel.

60 Men det kan inte Gud, för Han är obegränsad. Hans första beslut, om Han någonsin kallas in på scenen för att göra någonting, och sättet som Han verkar på enligt det beslutet, det är sättet, som Han måste verka på varenda gång, då det där beslutet måste fattas igen. För om Han inte gjorde det, om Han handlar på ett visst sätt enligt *det här* beslutet, och samma fråga kommer upp igen, och om Han inte handlar på samma sätt, som Han gjorde första gången, då handlade Han ju fel första gången.

61 Därför, om en människa någonsin kom till Honom för att bli frälst, och Han frälste henne på de förutsättningar, som Han frälste henne på, så måste Han frälsa nästa människa på samma förutsättningar. Och om en människa någonsin kommer till Honom för att bli helad, och Han helade den människan på en viss förutsättning, om nästa människa kommer, måste Han ju hela henne på samma förutsättning. Han kan inte ändra Sig. Han måste alltid vara densamme.

⁶² Gud skapade ett program. Då människan syndade i begynnelsen, fordom, försökte hon finna ett sätt för sig att undkomma. Hon försökte göra sig en klädnad, fikonlöv osv. Det fungerade aldrig. Men Gud skapade faktiskt ett sätt, så att människan kunde vara tillsammans med Honom igen, och det var under en oskyldig ställföreträdarens utgjutna blod. Och det var det enda sättet, som Gud någonsin mötte människan på. Och det är det enda sättet, som Gud någonsin kan möta människan på, det är under en oskyldig ställföreträdarens utgjutna blod.

⁶³ Nu är vi här på Långfredagen. Och världen idag i de katolska samfund, de kryper uppför trapporna och å, så många olika sätt, som vi skapar traditioner på, och skrubbar ben. ”Och det finns cirka nitton absolut bevisade spikar, som de tog ut ur Jesu händer”, påstår de. ”Varenda kyrka har en.” Och vad gör det för skillnad om det är spiken, eller om det är manteln, eller vad det är?

⁶⁴ Vi har Den Helige Ande. Det är vad Kristus lämnade åt Församlingen, inte någon rock, någon bit av korset, någon spik eller någonting. Han lämnade oss ett minne, och det var Den Helige Ande, som Han lämnade åt Församlingen. Nu var det, vad Han nu lämnade åt Församlingen för nittonhundra år sedan i afton, då Han dog på Golgata. Han anbefallde Sin Ande i Guds händer, och Den sändes tillbaka till Församlingen på Pingstdagen. Gud, nu . . .

⁶⁵ I begynnelsen, då människan syndade, visade det människans natur. Hon försöker alltid gömma sig för Gud och göra sig ett sätt, så att hon kan känna sig rättfärdigad, en religion. Det där har varit en *religion*, som betyder ”en klädnad”. Så hon försökte skapa sin egen religion.

⁶⁶ Men Gud fattade Sitt beslut om hur Han skulle möta människan, det var på det utgjutna Blodet. Och det är det enda sättet, det spelar ingen roll, hur mycket vi försöker på något annat sätt. Det är den enda platsen, där Gud kommer att möta människan för gemenskap, det är under det utgjutna Blodet.

⁶⁷ Gud mötte Israel endast under det utgjutna blodet. Den enda platsen, där Israel kunde tillbe, var under det utgjutna blodet.

⁶⁸ Och idag har vi försökt med organisation, vi försökte med samfund, vi har försökt – vi har försökt med utbildning. Vi har försökt med vetenskapliga bedrifter och allting att försöka få människan in i en enhet för gemenskap. Och det har misslyckats, vartenda ett av dem.

⁶⁹ Det finns en enda plats, där människan kan möta och vara tillsammans med Gud och vara tillsammans med varandra. Det är under korset, då varenda människa accepterar Jesu Kristi Blod. Jag bryr mig inte om all hennes säregenhet, hon kan ändå sträcka sig fram och lägga sin hand i nästa människas hand och kalla henne för ”broder”, då vi möts vid det kors, där Jesus dog.

70 Vi håller på att bli en vetenskaplig tidsålder. Allting måste bevisas vetenskapligt. Vi lever i vetenskapens tidsålder, liksom det var förutsagt av Bibeln, "svagare än visare", som vi . . . Som förutsagt. Och vi lever i den tidsåldern. Och ju mer vi utforskar vetenskapen, ju längre bort ifrån Gud kommer vi. Man kommer aldrig att kunna bevisa Gud vetenskapligt.

71 Och hela den kristna vapenrustningen är absolut övernaturlig. Där finns ingenting naturligt. Om man kan bevisa Gud, då finns det inte längre något behov av tron. "Men den, som kommer till Gud, måste tro, att Han finns till." Det är genom tron. Hela den kristna vapenrustningen är tro.

72 Dr. F. F. Bosworth, en av mina första managers, skrev en bok, som hette *Att se på det osynliga*. Nu har många av Er utan tvivel läst den. Det är en mycket fin bok, om att se på det osynliga. Den kristne ser på saker, som han inte ser.

73 Låt oss nu bara ta Kristendomens vapenrustning och se efter, om den är övernaturlig! Kärlek, glädje, frid, tro, tålmodighet, foglighet, mildhet, tålmod. Allting är övernaturligt. Kärlek! "Gå ner till apoteket och köp mig kärlek för 25 cents! Jag behöver den." Förstår Ni? Det skulle man inte kunna göra. "Köp mig frid för en dollar!" Man skulle inte kunna göra det. Förstår Ni? Allting är övernaturligt. Hela Guds vapenrustning är övernaturlig. Hans Församling är övernaturlig. Det är inte en organisation. Det är en övernaturlig Kropp, som män och kvinnor föds in i genom Den Helige Ande och Dess enkla sätt.

74 Gud gör inte sakerna komplicerade, av så och så många radband och så och så många *det här* och gå med i *detta* och så och så mycket utbildning, så och så mycket teologi. Å, vi kommer längre och längre bort ifrån Gud hela tiden genom att göra så.

75 Idag är vi så vetenskapliga, att vi kan säga, hur många molekyler det går åt för att skapa en atom, hur många elektroner osv. Och plocka sönder den där atomen och tala om för Dig, hur den är gjord, skapa en atombomb, och sedan kan vi förklara, hur vi gjorde den, men hoppar över ett grässtrå, som vi inte kan förklara.

76 Gud i enkelheten. Gud uppenbarade Sig i enkelheten. Han gör Sig enkel. Det är för att de visa inte ska förstå. Jesus sa: "Jag tackar Dig, Fader, för att du har gömt Detta för de visa och förståndiga och kommer att uppenbara det för småbarn, sådana som vill lära sig."

77 Försök aldrig att utbilda Dig till Gud! Då Du gör det, utbildar du Dig bort ifrån Gud. Förstår Du? Man lär inte känna Gud genom utbildning. Man lär känna Gud genom tro. Och det första steget, som djävulen tog, var på utbildningsprogrammet, och människan miste sin gemenskap med Gud. Det är exakt så. Hon måste lära känna Gud genom tro, inte vad hon kan förklara.

Genom vad hon tror, som hon inte kan förklara. Så där, vi bara vänder bilden helt om.

⁷⁸ Nu idag är allting ett utbildningsprogram. Ja. Vi hoppar över ett enkelt, litet grässtrå. Vi skickar våra barn till bibelskolor och till högskolor. Kom nu ihåg, att jag inte fördömer det där. Jag gynnar inte okunnighet. Men jag försöker tala om dess dårskap för Er. Och det är här, som vi gör . . . Man vet, att det är något, som är fel.

⁷⁹ Och det är liksom i mina mötesserier. För det mesta, då jag får mötesserier, finner jag de där, som misslyckas i de andra människans mötesserie. För många gånger . . .

⁸⁰ Jag har gett akt på broder Roberts. Någon sa: "Broder Branham, broder Roberts ber för femhundra, medan Du ber för tre." Det är riktigt. Visst. "Han får dubbelt så många vittnesbörd." Visst. "Femtio gånger så många vittnesbörd." Förstår Ni? För man . . . Då allt kommer omkring, är det baserat på tron hos de individer, som man ber för. Men de, som misslyckas där inne, de kommer sedan till mötesserien. För . . .

⁸¹ Här sitter en doktor närvarande. Om en doktor . . . Man går till en doktors mottagning, säger: "Jag mår illa och har huvudvärk osv." Och om den där doktorn bara skriver ut ett litet recept på — på aspirin eller något lugnande, har han aldrig diagnostiserat det där fallet. Han försöker bara få ut en fråga från mottagningen. Förstår Ni? Om han nu har en på sitt hjärta, och han är intresserad, kommer han att diagnostisera det där fallet, tills han finner orsaken.

⁸² Och då en man är sjuk, eller en kvinna, och någonting har hänt, finns det bara ett enda sätt att riktigt få tag i det där, det är att gå tillbaka och finna orsaken. Gå tillbaka tills vi ser, vad de har gjort. I mötesserierna ger man akt på dem, som står på plattformen. Den Helige Ande säger: "För tio år sedan var Du på ett *visst* ställe, och du gjorde en *viss* sak. Och du gjorde *detta*, och *något visst*." Ni har hört det, många av Er, i mötesserierna. Förstår Ni? "Du gjorde så där. Du måste ställa det tillrätta först." Och då, om de lovar att göra det, då får man höra Det komma: "SÅ SÄGER HERREN." Märk ut det i Era böcker! Såg Ni det någonsin slå fel? [Församlingen säger: "Nej." — Utg.] Förvisso inte. Det gör det inte. Det kan inte. Vad är det? Förstår Ni? Man, för det första, så måste man finna orsaken, innan man kan åstadkomma botemedlet. Man måste finna orsaken till det.

⁸³ Och nu idag försöker vi utbilda folk till det där, till det vetenskapliga tillträdet till Gud, och det kan man inte göra. Man lär känna Gud, inte genom vetenskap, utan genom tro lär vi känna Gud.

⁸⁴ Och jag skulle säga så här, att — att en människa kan sätta sig ner och titta på en hög blommor, en bukett, och studera den i trettio minuter, ärligt av hela sitt hjärta, och få veta mer om

Gud, än hon gjorde, om hon kände till, hade alla de grader, som en bibelskola skulle kunna ge henne, för Gud uppenbarar Sig i blomman. Vi ser den dö och uppstå igen, uppståndelsen. Vi ser två eller tre olika färger i blommor av samma art. Var kom den där färgen ifrån? Förklara det för mig! Hur kom den dit? Vart går den, och hur kommer den tillbaka igen? Hur måste det där fröet dö och ruttna och komma tillbaka igen? Gud som visar Sig i enkelheten, sedan gömmer Sig igen i döden, för att visa Sig igen i uppståndelsen. Förstår Ni? Det är bara . . .

⁸⁵ Man behöver inte veta en hel massa. Det enda, man behöver veta, är att förtrösta på det man ser på, det man tror. Förstår Ni? Tro. En timme skulle verkligen bevisa det, skulle lära dig mer om Gud än alla grader du skulle kunna få.

⁸⁶ Gud är så stor, att Han kan göra Sig enkel. Det är nu det, som gör Gud stor för mig, hur Han kan göra Sig själv enkel. Och att han, för att göra det, själv gömmer Sig för de smarta och visa. Tänk nu bara på det. Han gömmer Sig för de smarta människorna och uppenbarar Sig för de ödmjuka människorna. Bibeln säger, i Jesaja 35: "Inte ens en dåre skulle gå vilse på vägen. Det är så enkelt." Och då man försöker att räkna ut Det och studera ut Det, räknar man sig bara bort ifrån Gud. Varje gång man gör det tar man sig bara längre och längre bort. Sluta försöka lista ut Det. Tro bara vad Han sa! Det är allt, det är med Det, att bara tro Det. Och sedan gömmer Han Sig för de visa och visar Sig för de enkla. Människan kan inte vara så stor.

⁸⁷ En människa, så snart hon får sig en grad av något slag, vet hon mer än sin nästa. Man kan inte tala om någonting för henne. Församlingarna av idag tycker om att skryta med sin pastor, för att han är en student från en *viss, särskild* predikantskola. Han är Fil. Kand., han är Teol. Dr., Jur. Dr. Tja, det där betyder ingenting. Det gör det inte. Han kan vara Fil. Kand. och Teol. Dr. och dubbel Jur. Dr. och inte ens kunna skilja ärthalvor från kaffe. Det där — det där betyder inte . . . Ursäkta mig för den där anmärkningen. Det här är ingen plats för skämt, ser Ni. Jag — jag menar inte så där. Nänämensan. Förlåt mig! Jag menar så här, att det där inte har någonting att göra med Det.

⁸⁸ Man lär känna Gud genom tro och bara så. Detta bevisades, när Jesus kom till jorden, och dessa farisээр och så vidare, med de högsta graderna, de smartaste, heligaste levande människor, som vi hade. Till och med en enda skavank på dem, så blev de stenade utan barmhärtighet. Och Jesus sa: "Ni är av Er fader, djävulen. Hans gärningar kommer Ni att göra." Vem skulle kunna sätta ett finger på dem och säga så?

⁸⁹ Vi kallar det för "synd", att begå äktenskapsbrott, ljuga, röka cigaretter, tugga tobak. Det där är inte synd. Det där har ingenting att göra med synden. Det där är otrons egenskaper. Det finns bara en enda synd, det är otron. "Den som inte tror är

redan fördömd.” När en människa förnekar Det Där, Detta Guds Ord, det är synden, just där.

⁹⁰ Jesus sa när Han var på jorden: ”Vem kan döma ut mig på grund av synd? Vem kan visa mig att jag inte uppfyllde allt, som profeterades om mig? När jag kom, var det meningen, att jag skulle göra *vissa särskilda* saker. Vem kan bevisa, att jag inte gjorde precis exakt det, som Skriften säger, att jag ska göra? Rannsaka Skrifterna, ty i Dem tror Ni, att Ni har Evtigt Liv, och det är De, som vittnar om mig.” Ser Ni? ”Vem kan döma ut mig på grund av synd?”

⁹¹ De där människorna där, å, de måste nu tvätta sina krukor och kittlar och tvätta sig, innan de åt, och alla de där vanliga traditionerna, som de var tvungna att gå igenom. Men Jesus fördömde dem alla och åsidosatte dem och sa till dem, att de var djävlar. Kan Ni tänka Er någonting sådant?

⁹² Tror Ni, att Han skulle göra samma sak i kyrkorna idag? Det skulle Han högst sannolikt göra. Vi har lindat oss omkring traditioner osv. så att vi kommit i samma oreda, som vi var då. Och nu, när Gud visar Sig i enkelheten, så känns de inte vid Det alls. Det är ovanför deras sätt att tänka. De fick Det tillfixat på det sätt som de tycker att Det borde vara, och om Det inte kommer på det sättet, så kommer de inte att ta emot Det. Det är enda sättet. Det är det, som alltid har varit felet.

⁹³ Kom ihåg, att vägen upp är neråt! Nu stämmer det. ”Den som ödmjukar sig skall upphöjas.”

⁹⁴ Hur vet man, hur det är, vilket som är upp och ner? Om världen står i rymden, är då nordpolen uppåt eller sydpolen uppåt? Vilken är det? Förstår Ni?

⁹⁵ Och man säger: ”Å, morgonstjärnan och kvällstjärnan.” Det är samma stjärna båda två. Förstår Ni? Samma ljus, som gavs på morgonen, är samma kvällsstjärna, världen har bara vänt på sig. Det är alltsammans. Förstår Ni? Så det är ju inte så komplicerat, då allt kommer omkring. Det är bara enkel tro, att tro på Gud. Lagg märke till det! Vägen upp, som jag sa, är neråt. Han . . .

⁹⁶ Vi måste tro på Gud. Vi måste ta Honom på Hans Ord. Vi får inte försöka lista ut saker. Utan precis vad Gud säger, Guds verkliga, sanna Ande kommer att punktuera vartenda Guds Ord med ett ”amen”. Den Helige Ande skrev Ordet.

⁹⁷ Om Den Helige Ande skrev Ordet, och Den Helige Ande är i Dig, hur kan Den säga: ”Nja, Det Där var för en annan tidsålder”? Hur kan Den säga, när Den sa. ”Jesus Kristus är densamme igår, idag och i evighet,” och Du försöker placera det i någon tidsålder fordor eller någon tidsålder, som ska komma?

⁹⁸ Människan är fortfarande densamma. Hon tackar alltid Gud för vad Han har gjort, ser fram emot, vad Han kommer att göra, och struntar i vad Han håller på att göra. Det är exakt

människan, alltid. Och hon gör samma sak idag. Hon är alltid så. Hon, det är en människa, och man måste komma ut ur det där. Man måste låta det sinne, som var i Kristus, vara i en.

⁹⁹ Då Gud arbetar med människan, har det alltid varit i ödmjukhet. Han arbetar aldrig med människor i stora, mäktiga teologiska ordbruk. Säg mig en enda gång, då Han någonsin gjorde det. Det gör Han aldrig. Han gör Sig enkel. Och människan vill göra Det komplicerat. Han gör Sig stor genom att göra Sig ödmjuk.

¹⁰⁰ Då nu en människa får litet grand utbildning, eller några examina, vet hon så mycket, att man inte kan tala om någonting för henne. Men om hon bara kunde fortsätta att bli stor, tills hon kunde göra sig liten, tills hon inte vet någonting, då skulle det vara all right. Men hon kan inte bli så stor. Förstår Ni? Hon kan bara inte bli så stor.

¹⁰¹ Och Gud är så stor. Han är så stor, att Han kan göra Sig ödmjuk. Men det kan inte vi stora, bli stora nog för att göra oss ödmjuka. Det är skillnaden. Och så gömmer Gud Sig i ödmjukheten och enkelheten. Och människan, världens visdom, ser bara över toppen på Den. Inte underligt att Jesaja sa: "Vem har trott på vår redogörelse? För vem är Herrens arm uppenbarad?" Jesus sa: "Jag tackar Dig, Himmelens och jordens Fader, för att Du har gömt Detta för de visas och förståndigas ögon, och kommer att uppenbara Det för småbarn, sådana som vill lära sig." Ödmjukhet, enkelhet, ge bara akt på, hur Gud gör Sig enkel!

¹⁰² Titta! Titta på Eden! Att bara tro på Hans Ord, det var allt de behövde göra för att få leva. Gud sa nu aldrig för det första, att man måste ha så och så många högskoleexamina, som man måste ha. Han sa; "Det här är mitt Ord. Tro på Det, lev! Tvivla på Det, dö!"

¹⁰³ Nu tvivlade Eva aldrig på alltsammans av Det. Hon trodde bara på en liten del av Det.

¹⁰⁴ Nu vill jag fråga Er en sak, bröder, systrar. Om Gud lät allt detta ske, för att Eva tvivlade på en enda liten del av Ordet, och fick mänskligheten till att komma dithän, som den är, tror Ni att vi någonsin kan komma tillbaka, om vi tvivlar på någon del av Det? Tänk på det! Om Gud kunde se småbarn, som lider, krig och eländen, hungersnöder och svälter, sjukdom och mord, och alla dessa saker, som har ägt rum, för att en enda liten del av Hans Ord betvivlades. Tror Ni, att vi någonsin kommer att komma tillbaka, om vi tvivlar på en enda del av Det? Om det kostade allt detta, kommer Han att låta Er komma tillbaka gratis, låta Er gå någonstans, säga: "Jag kan inte. Kan inte förstå Det. Jag tror inte på Det i alla fall."? Nej.

¹⁰⁵ Man måste tro på Det alltsammans, hur ödmjukt Det än ser ut. Tro det ändå! Man säger: "Nja, jag förstår Det inte." Tro på

Det ändå! Det är inte meningen, att Du ska förstå Det. Det är meningen, att Du ska tro på Det. Tro det bara ändå! Nu är det så, vi är idag, samma sak, denne Gud.

¹⁰⁶ Det är precis, som då en armé går till strid. Vi har spioner i England. England har spioner här. Spionerna är inne och ute, världen runt. Varför? De utforskar våra militära hemligheter. Då vi får reda på något slags militär hemlighet, så fort som de kan finna den, tar de samma sak eller någonting att besegra den med. Det är ett krig.

De största krigen, som har pågått, är ett andligt krig.

¹⁰⁷ Då Gud nu visste, att det här skulle komma att ske, gjorde Han för Sina barn precis liksom Förenta Staterna gör för sin armé. Vi ger en man en hjälm att bära, för vi vet, att han kommer att använda den. Vi ger honom en — en spade att gräva sig in med. Vi vet, att det är en stor vikt, ungefär fyrtiofem kilos vikt på hans rygg. Någon liten nybörjare, som bär den, han är säkerligen — det är tungt för honom. Men armén vet, att den måste träna honom med det där, för han kommer att behöva det. Varenda del av utrustningen, han kommer att behöva den, då han kommer till stridslinjen.

¹⁰⁸ Och det är det, som vi borde göra idag, min vän. Vi måste ta hela Guds Ord, för vi kommer att behöva Det. Vi måste använda vartenda Ord, som finns Där inne. Det är SÅ SÄGER HERREN, och vi måste använda det fulla Evangeliet, alltsammans av Det. Då Gud nu hade befäst Sin Församling, befäste Han Den med det bästa, som Han kunde finna, för det är Hans egna barn. Och Han befäste Församlingen med Ordet, Sitt eget Ord. Bara bad dem att tro på Hans Ord, det var allt det var.

¹⁰⁹ Och Satan fick genom sin vishet Eva till att bryta ner den där barriären, bara på ett enda ställe. Satan medgav, att varenda del av Ordet var riktigt, men sa: "Förvisso. . ." Det var allt, han behövde veta. "Förvisso kommer Ni inte att dö." Det där var nu kryphålet. Han fick Eva bort ifrån det där Ordet med ett enda litet tvivel.

¹¹⁰ Det är exakt dit, han får församlingen idag, samma sak. Bara det där enda lilla tvivlet för en till den här sidan. Och nu finns det inget sätt att någonsin försöka tänka, att Gud någonsin skulle skona en genom medlemskap i en församling, medlemskap i en organisation eller en grupp eller vad det än är, eller någon sinnesförnimmelse.

¹¹¹ Man måste tro på Hans Ord och handla enligt detsamma. Riktigt. Det finns. . . Det är enda sättet. Det var Guds program i begynnelsen. Det är Guds program fram genom livet. Det är Guds program nu, det är att Församlingen måste stanna kvar bakom Ordet. Det är enda sättet, som han, som man kan vara säker.

112 Lägg märke till Noa på hans tid! Vi talade om det i förmiddags. På hans tid var det en stor, intellektuell tid, och människorna var smarta. Och Noa, på hans stora, intellektuella tid kom Gud ner för att frälsa de utvalda människorna.

113 Tror Ni, att Gud har en utvald Församling? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Visst. Det har Han. Och Han kommer för att frälsa de där Utvalda. Resten av dem, det är bara vanlig kanonmat. Men Han — men Han vet, att det kommer att bli så och så många av dem frälsta, för: "Han satte deras namn i Lammets Livsbok, innan världens grund lades." Det där är exakt enligt Skriften.

114 "Och antikrist kommer i den yttersta tiden att bedra varenda en, vilkas namn inte skrevs i den där Boken, innan världens grund lades." Bibeln säger så. Antikrist, så likt att det kommer att vara på pricken som Pingsten. Förstår Ni? "Men det kommer att bedra dem, vilkas namn inte skrevs i Livets Bok redan då världens grund lades, då Lammet slaktades."

115 Lägg märke till det! Nu finner vi, att Satan, den där store affärsmannen, han kunde bara få tag i församlingen för första gången genom att få dem att ta emot hans världsliga vishet och komma bort ifrån den gemensamma tro, som Gud sa till dem att ha på Hans Ord. Det var hans första program. Han lyckades där. Och det är så, han har gjort det varenda gång. Å, om vi bara kunde se, att det är så, det är! Och då han kan få bort en från platsen bakom det där Ordet, är det allt, han behöver göra. Man är — man är i hans händer just då.

Lägg märke till det! Tro bara på Hans Ord, och lev!

116 Eva, nu, Det Där var inte nog för henne. Hon måste ha litet grand av världens visdom.

117 Det är så, vi gör idag. Vi måste bara ha någon doktor, Fil. Dr., Jur. Dr., som berättar för oss om Det. Broder, om det är tvärtemot det här Ordet, så låt det vara, Du! Jag bryr mig inte om, om det är påven i Rom, eller om det är . . . Vilket prästerskap som helst, eller ärkebiskopen i Canterbury. Jag bryr mig inte om, vem det är. Tro på Guds Ord, Du! Och låt vartenda annat ord vara lögn, om någonting är tvärtemot Ordet!

118 Jag har funnit den här enda saken. Lev efter Ordet! Om Gud ger ett löfte, så måste Han hålla det Ordet. Om Han inte håller det där Ordet, då är det inte Gud.

119 Nu kommer Gud att vara tvungen att döma världen efter någon måttstock en dag. Om Han nu ska döma den efter den måttstock, som den romerska kyrkan säger oss, kyrkans, vilken kyrka är det då? Det finns drygt niohundra olika organisationer. Vilken är det? Baptisterna säger, att deras är måttstocken. Pingstvännerna säger deras. Katolikerna säger deras. För mig, ingen enda av dem.

¹²⁰ Ordet är Sanningen. ”Vem som helst, som tar bort ett enda Ord ifrån Detta, eller lägger till ett enda ord till Det, från densamme ska hans del tas bort ur Livets Bok.” Förstår Ni? Det är Guds Ord, som Gud kommer att döma människan efter.

¹²¹ Noas framstående generation där, då de var så smarta, Gud sände dem ett budskap. Och då Han gjorde det, skickade Han aldrig en ärkeängel. Han sände en bonde med ett enkelt, litet budskap, men det visade dem. Tror Ni nu, att de tog emot det? Nej. För det var alltför enkelt. Om – om det inte hade varit så enkelt, skulle de ha tagit emot det. Om det hade varit något väldigt någonting, man kunde ha talat om för dem, hur de skulle bygga en pyramid, som var större än dem, som de redan hade byggt, osv., då skulle de kanske ha tagit emot det. Men Han sände en enkel man med ett budskap, att: ”Det kommer att regna.” Det där dög inte åt deras vetenskapliga utbildning. Å, de kunde skjuta till molnen med radar eller någonting och bevisa, att det inte fanns något vatten där uppe.

¹²² Men Noa sa: ”Gud sa, att det skulle vara vatten där uppe. Och om Gud sa, att det skulle vara vatten där, fast det inte finns något där, så kan Han sätta det där, för Han är Skaparen.” Så är det. Det spelar ingen roll, vad någon annan säger, Gud sa så, och Gud kan hålla Sitt Ord. Det där enkla, lilla budskapet fördömde världen på hans tid och räddade hans eget hushåll. Det är riktigt. Ett enkelt, ingenting radikalt, bara helt enkelt: ”Gå in i arken!” Det var allt, som var nödvändigt. ”Tro och gå in!” Gud räddade världen genom enkelhet, visade Sig så ödmjuk. Det där var . . . Vad var det? Gud som gömde Sig igen för de verkligt smarta, utbildade.

¹²³ Vem som helst vet, att folket, som levde före syndafloden, var smartare, än vi är idag, längre utvecklade i vetenskap osv. än vi är idag. Å, de kan gräva upp mumier där borta. Och vi skulle inte kunna få till en mumie idag. Vi skulle inte kunna förstena en kropp så där. De hade färg, som vi inte kan göra lika bra idag. De byggde pyramider och sfinxar osv. som vi inte skulle kunna göra lika bra ens om vi måste. Vi har inte materialet att bygga det med. Vi har inte kraften att lyfta upp det dit med. Vi skulle inte kunna bygga det, men de byggde det. Varför? De var smartare, än vi är.

¹²⁴ Och till den där fina, utbildade, smarta, intelligenta folkrasen sände Gud ett budskap, så ödmjukt, att det skickade dem raka vägen ner till botten. De – de tillbakavisade det och avvisade det. Och Guds rättvisa krävde dom, för att de avvisade Hans budskap, och Han fördömde världen och sänkte den under jorden genom en flod. Och räddade Noa, den rättfärdige, som trodde, genom ett enkelt, litet budskap, som Gud använde. Vad var det? Gud som gömde Sig i enkelheten. Jaa, då. Jajamensan. Vanligen, liksom de alltid gör, trodde de det.

125 En annan gång, då tiden för befrielse var inne, sände Gud en enkel man från en enkel familj. Han tog aldrig någon välkänd familj. Mose familj, vi finner, att han var bara en enkel man, en vanlig familj av Levi stam, tror jag. Och de förde ut dem, den här familjen.

126 Han lät Moses gå in och bli den högst utbildade mannen i hela landet. Han kunde undervisa i egyptiernas visdom. Han var en militär man, säger oss historien. Han kände till alla vinklar och vrår, hur man skulle göra det. Och Gud lät honom bli tränad så där och bevisa, att man inte kan åstadkomma något för Gud på det viset. Hans militära, hela hans geniala sinne, all hans utbildning, han misslyckades bitterligen och ömkligen genom det. Gud lät honom göra det, lät honom utbildas och vara smart. Och så tog det Honom fyrtio år att utbilda honom, och sedan fyrtio år till att slå den ut ur honom, innan Han kunde använda honom. Det är riktigt. Det är riktigt. Tog ut honom till öknens baksida och blev kvitt all den utbildning, han hade.

127 Å, det enda, som är bekymret idag är, att vi alltid försöker packa för Tillkommelsen. Vi borde tömma ut för Tillkommelsen. Det måste finnas ett utrymme där. Där måste finnas någonting, en hunger. Vi försöker övertyga och dra. Det borde vi inte göra. Om en människa hungrar efter Gud, finns det en tom plats för Honom. Det är alltsammans. Men innan dess kan vi inte trycka in Gud någonstans. Vi kanske kan få henne till att få ismer och rysningar osv. och uppföra sig underligt. Men det kommer förvisso inte att fungera, förrän den människan själv vill ha Gud. Jajamensan Så våra människogjorda program duger ingenting till. Kom in i Guds! Det är exakt rätt. Gå in i en församling, skaka hand, dopformer och ritualer och — och radband osv., nonsens!

128 Det är en födelse. Och Gud. . . ”Saliga är de, som verkligen hungrar och törstar efter rättfärdighet, ty hon ska bli fylld.” Det är riktigt. Man måste ha en tom plats. Vad får människor att hungra?

129 Vad får människor till att gå hit ut och göra så, som de gör? Vad får ut de här kvinnorna på gatan och gå med de här omoraliska kläderna på sig? Vad försöker de göra? De försöker tillfredsställa en hunger. Och vad hungrar de efter? Det beror på, att de skapades till att hungra. Men den där hungern, hur vågar en person försöka att stilla den där heliga hungern, som Gud skapade i en för att hungra efter Honom, och försöka att tillfredsställa den med det, som hör världen till? Man har ingen rätt till att göra så.

130 Hur vågar någon person försöka att sätta igång bingospel och danser osv. i församlingen, och soppsupéer för att betala sin pastor, något slags köttslig underhållning, och kalla sig religiös och sådana saker, för att stilla den där heliga hungern! Då man

borde ha en övre sal där och be om att Den Helige Andes dop ska fylla den där människoförsamlingen. Man har ingen rätt till det.

¹³¹ Men det är för ödmjukt. Det uppfyller inte deras krav. Deras utbildning har gått högre än Det Där. Förstår Ni? Man är alltför smart. Man vill utbilda folk till Det. Man vill inte ha en pastor, som känner Den Helige Ande. Man skulle jaga bort honom från sin predikstol. Man vill inte ha det där, för han kan inte visa upp sitt kort. Han kan inte visa, vilken skola han var från. Tror Ni, att Moses skulle ha kunnat visa det? Tror Ni, att någon av profeterna skulle ha kunnat visa det? Kunde Jesus visa det?

¹³² De sa: "Vilken skola? Var fick Han sin utbildning? Var kom detta ifrån?" Vi har inte ett enda dokument om att Han någonsin har gått i skola en enda dag i Sitt liv.

¹³³ Hur var det med Johannes med det där gamla ulliga, håriga ansiktet, som kom ut ur öknen så där? Hans far var predikant, och han kom från en skola, han var präst. Vi har inte ens något dokument om att han någonsin gick i skola. Han gick ut i öknen, då han var nio år gammal. Varför? Han hade ett viktigt jobb att göra. Varför följde han inte i sin fars spår, precis som det vore brukligt för honom att göra? Å, den där predikantskolan där nere skulle — skulle ha fått honom in i så många betänkligheter, som de hade: "Nu, förstår Du, ska Du presentera Messias. Nu vet Du ju, att broder Jones duger till det."

¹³⁴ Han gick ut i öknen, och han väntade på Gud, tills Herren sa till honom: "Den, som Du ser Anden komma ner över och förbli där, det är Han, som kommer att döpa i Helig Ande och Eld." Hans verksamhet var alltför viktig för att få en utbildning. Förvisso var den det. Han måste ha Guds kraft.

¹³⁵ Om man nu har sin utbildning plus Guds kraft, underbart, men sätt inte den där utbildningen över Guds kraft! Förstår Ni? Sannerligen.

¹³⁶ Nu finner vi, att Moses, nu då han var där ute, han . . . I fyrtio år hade han övat sig, då han genom sin mor visste, att han skulle befria Israels barn. Han tänkte säkert, då han dödade den där egyptiern, att bröderna skulle förstå det, men det gjorde de inte. Så genom alla sina planer misslyckades han och misslyckades ömkligen. Men på fem minuter, i en brinnande buske Närvaro där ute, satte Gud in mer i honom än — än predikantskolan gjorde där nere på fyrtio år.

¹³⁷ Nu ska jag medge en sak, då man lär av Gud i ödmjukhet. Hur är det med en buske? Tänk om Moses hade sagt: "Vänta nu en minut! Min utbildning är mycket hög. Så jag tror, att jag ska gå bort och försöka plocka några löv av busken, ta ner dem till laboratoriet och examinera dem och se efter, vilken kemikalie, som de var besprutade med, för att se efter om . . . Den är ju i lågor och brinner inte upp." Ser Ni, han skulle aldrig ha funnit hemligheten. Men han gick fram till Moder Natur, tog av sig

sina skor, böjde knä och började tala med Den. Och Den svarade honom. Det är sättet.

138 Försök inte att utbilda Dig till någonting. Utan gå raka vägen ner inför Jehova Gud, tala med honom! Han kommer att svara Dig. Det är precis så enkelt, det är. "Be, så ska Ni få! Knacka, den kommer att öppnas! Sök, så ska Ni finna! Be, och det ska bli givet." Det där är precis så enkelt.

139 Nu vet jag en sak, när man än verkligen finner Gud, får det en att uppföra sig underligt. Lägg märke till Moses dagen efter att han hade sprungit ifrån. . .

140 Han hade redan rymt ifrån Egypten och varit där ute och gift sig med Sippora och fått sin lille son, Gersom. Och här var han, hade redan glömt folkets trälldom. Men då Gud uppenbarade Sig för honom där i den brinnande busken, nästa dag fick han Sippora att sätta sig grensle på en mula med den lille på sin höft. Och ett vitt skägg hängde ner till hans midja, hans skalliga huvud glänste. Och med en stav i sin hand där han gick ner igenom där: "Ära vare Gud!", hans ögon tittade dit bort.

"Vart ska Du, Moses?"

141 "Vi ska till Egypten för att ta makten.", en enmans-invasion.

142 Å, det kommer en att uppföra sig underligt, men det är all right. Så länge som man vet, åt vilket håll man går, är det all right.

"Hur vet Du, att Du kommer att ta makten?"

"Gud sa så." Det avgör saken. Det står så. "Gud sa så."

143 "Å, Du är ju åttio år gammal! Om Du skulle ha gjort det, skulle Du ha gått, då Du var fyrtio."

144 "Men Gud sa: 'Gå nu! Nu är tiden inne.'" Enmans-invasion, går ner för att göra den.

145 Gud får en att uppföra sig underligt, även om man ser ut som en vindflöjel, som sitter på taket till en byggnad. Men så länge som det är Gud, som gör det, å, all right. Vad gör det för skillnad? Det kanske tar ur en en del av den baptistiska teologiska träningen. Men så länge som Gud gör det, uppenbarar Han Sig i enkelheten. Den där predikanten visste mer om Gud, då han kom ner från taket på det där huset, än han lärt sig alla de åren, han hade gått i skola. Amen. Gud uppenbarar Sig i enkelheten och visar Sig i kraften. Amen. Gömmer Sig, visar Sig sedan. Vill se, hur enkel man blir, inte hur smart man kan bli, utan hur enkel man kan bli.

146 Gud ger Sig tillkänna i enkelhet, inte i klyftighet och skarpsinnighet. Det där är av djävulen. Följ utbildningen! Vart kom Kains barn, vad hände med hans? Djävulens barn, vad hände med dem? De blev allesammans smarta utbildare, vetenskapsmän osv. Följ Sets barn! Enkla bönder, fåruppfödare

osv. Vad hände vid världens ände? Vid slutet av världen före syndafloden, vad hände då? De gick förlorade allesammans. De var också religiösa. Visst var de det. Men, ser Ni, Gud sände Noa, tog med sig de ödmjuka, de enkla, och tog upp dem. Och Kains barn tillintetgjordes.

¹⁴⁷ Det är samma sak idag, de där smarta, skarpsinniga. Förstår Ni? Det var så, Satan bedrog Eva i Edens lustgård. Det är så, hans barn har gjort hela vägen fram.

¹⁴⁸ Titta på Moab, den där stora, fina organisationen, som står där uppe på kullens topp! Å, vilken härlig plats! Nu, nej. . . De dyrkar samme Gud. För de gick och fick tag i sin biskop, Bileam. Han kom dit ut och satte upp sju altaren, sju offer. Samma altare, samma offer, allting exakt liksom Israel gjorde, den lille vandraren där nere. Och försökte så att förbanna sin broder, ser Ni, att hindra honom från att passera genom landet. De ville inte ha en av de där frimickelsväckelserna ibland sitt folk. Vad hände? Gud gick raka vägen igenom ändå, för de hade fått löfte att få gå till löfteslandet, och ingenting skulle stoppa dem. Gud hade med dem att göra. Gud gömde Sig i enkelheten, det är så, Han alltid gör, och vanligen missar de det.

¹⁴⁹ Moses var en hängiven Kristi tjänare. Och Gud. . . Vid den brinnande busken visste han mera om. . . Moses visste mera om Gud, då han lämnade den där brinnande busken, än alla de fyrtio åren, som han studerade om Honom nere i Egypten. Vi vet, att det är riktigt.

¹⁵⁰ På Ahabs tid hade världen kommit dithän, politiken hade spelat en sådan roll, som vi talade om i förmiddags, att Ahab kom in på scenen. Nu var inte Ahab någon dålig kille. Han var bara en ljum, avfällig israelit, som lät sin hustru leda sig runt. Hon var halsen, som vred huvudet.

¹⁵¹ Och det är samma sak, som vi fick just här i Förenta Staterna nu. Visst. Jag säger inte, att vår president *den-och-den*. Han kan vara en bra man. Men det är det där gamla systemet bakom det, som gör det.

¹⁵² Ge akt på det, Ni! Lägg märke till det! Ni tror, att jag bara står här och säger någonting, som jag inte vet, vad jag talar om. Kom ihåg, vad jag har sagt Er! Jajamensan. Jag håller på att bli en gammal man. Jag har inte så många dagar kvar på jorden. Om Jesus dröjer länge, kommer jag att vara borta ganska snart. Men det här kommer att bandas, och Ni kommer att spela upp det, och Ni kommer att finna, att det var rätt. Man lever i skuggorna. Det finns inget hopp alls kvar. Kom nu ihåg, att jag vet det, en gammal man, som jag är, och står här och vet, att tiden går. Och man är — det är slut med en. Det är slut med nationen. Det är slut med allting. Det är riktigt. Och bara en enda sak: ”Rädda Er ifrån det här vrånga släktet!”, för det är slut med henne. Det är riktigt.

153 Ahab. Den dagen den där Jesabel kom in och fick alla kvinnorna att uppföra sig på det sättet, som hon gjorde, och — och antar jag, de saker, som hon gick igenom, och Ahab tillät de sakerna. Och alla predikanterna blev världsliga.

154 Men på samma gång lät Gud en mäktig man uppstå. Vi vet inte ens var han kom ifrån. Vi vet inte, vem hans far och mor var. Han kom från ingenstans, men han gick till Härligheten. Vi vet inte, vem hans far och mor var, inga dagar, då han någonsin gick i skola. Han var en vildmarkens man. Vi vet inte, hur han kom. Han bara kom in på scenen på ett egendomligt sätt, gick av scenen på ett egendomligt sätt. Och han kom in där, och han skakade om den där generationen som en enkel man.

155 Vad tror Ni, att teologerna tyckte om honom på den tiden? Å, tror Ni, att de tog emot Elia? De sa: "Han är ett gammalt original. Jesabel sa: "Jag avskyr honom!" Och — och alla avskydde honom. Men han hade Herrens Ord till frälsning för nationen. Men de ville inte tro det.

156 Elia var en enkel sorts person. Och han tjänade Guds avsikter så bra, den där enkla anden, som var i Elia, att Gud redan har använt den i tre andra män och lovade att använda den i den yttersta tiden. Rätt, så enkelt, att bara stå och säga Sanningen. Han använde den i Elisa efter honom. Använde den i Johannes Döparen. Lovade igen i Malaki 4: "Att återställa barnens tro tillbaka till Pingst-fädernas Tro och det ursprungliga Evangeliet." Han — Han lovade det, och Han kommer att göra det. Det är riktigt. Den där enkla anden, inte smart, inte intelligent.

157 Elia var ingen forskare. Han var ingen välkänd världsfigur. Han, vi vet inte, var han kom ifrån. Men han hade bara vett nog till att tro på Gud. Enkelt, det är så, det är, det är den sortens folk, som Gud arbetar, gömmer Sig i. Gud gömde Sig i Elia.

158 Skulle Ni kunna föreställa Er en man som Moses, en vanlig man som gjorde de saker, som han gjorde?

159 Skulle Ni kunna föreställa Er att, Elia, en gammal man, som såg ullig ut, med hår över hela sin kropp och en bit fårskinn draperat omkring sig? Skulle Ni kunna föreställa Er, att Gud tog någonting sådant, då där stod präster och — och prästerskap, som hade mantel på sig, och var polerade i sin teologi, precis så lena, som de kunde vara? Men Gud gick förbi varenda en av dem.

160 Han gör alltid det. Säg mig en enda gång, då Han någonsin gjorde det! Aldrig. Nänämensan. Han gick förbi alltsammans för att komma ner till någon enkel form. Han uppenbarar Sig och verkar i enkelheten, riktigt enkelt så att alla ska förstå Det. Det är det, som gör Honom stor. Han blev enkel, förenklade Det.

161 Och nu gick Han förbi. Fastän världen var full av stora forskare på den tiden, men inte en enda en av dem använde Han. Han fann en enkel slags man. Men kom ihåg, att den här sorten

var i den tidsåldern. Men, ser Ni, anden, som han kom i, var för enkel för deras utbildning. De hade det redan uträknat, vad som skulle kunna komma. De var så glanspolerade, att de missade Dess enkelhet, och gick ibland ovanför Det, hade roligt åt Det.

¹⁶² Det påminner mig om ett gammalt ordspråk: ”Dårar vandrar med spikskor, där Änglar fruktar för att gå.”

¹⁶³ En människa som ser Guds verk pågå, och vet att det är Guds verk, och står och kallar det för djävulens verk. Jesus sa, att det är hädelse. ”Om Ni säger ett ord emot mig, Människosonen, ska det bli Er förlåtet. Men vem som helst, som talar emot Den Helige Ande, kommer inte att bli förlåten i den här världen, inte heller i den värld, som ska komma.” Förstår Ni? Men vi vandrar med spikskor, där Änglarna fruktar för att gå.

¹⁶⁴ Vi, vi är så smarta. Vi är så polerade. Det, det är, vad vårt Amerika håller på att bli. Vi är alltför smarta. Vi utbildar oss bort ifrån Gud. Våra skolor sänder våra predikanter, liksom en äggkläckningsmaskin kläcker ut kycklingar.

¹⁶⁵ Jag har alltid tyckt synd om en äggkläckningsmaskins-kyckling. Han kläcktes ut under konstgjort ljus. Och innan man vet ordet av, kommer han att: ”pip, pip” efter en mamma, för det är hans natur. Men han har ingen mamma. Han kläcktes ut av en äggkläckningsmaskin.

¹⁶⁶ Det är, vad jag tror, att en hel massa av dessa examina skapar, en äggkläckningsmaskins-kyckling, som piper efter man vet inte, vad man talar om. Det är riktigt. Då man har en form av gudsfuktan och förnekar det där Ordet, och förnekar, att Den Helige Ande inte är densamme idag, som Den var den dagen, då Den utgjöts över Pingsten.

”De sa, att Det Där bara var till för lärjungarna.”

¹⁶⁷ Jesus sa: ”Gå ut i hela världen, Ni, och predika Evangeliet för varenda skapelse! Dessa tecken ska följa dem, som tror.” Hur länge? ”Till världens ände, och till varenda skapelse ska de här tecknen följa dem.” Visst. Tala om. . . Jag ska visa Er, var Han gav kraften åt Församlingen. Ni får visa mig, var Han tog bort den. Den finns inte där. Nej.

¹⁶⁸ Men, ser Ni, vi blir så smarta, vi utbildar oss bort ifrån det där. Vi får terminologier osv., som vi arbetar med. ”Nja, resoneras det, det där är precis samma sak. Ja, titta nu, vi har fina läkare”, säger vi, ”idag. Varför behöver vi gudomlig helbrägdagörelse?”

¹⁶⁹ Titta, vad den där fine doktorn sa för en tid sedan! Han kommer till slutet på sin roll, sedan litar han på Gud. Var så god! Så är det. Vetenskap är all right, så länge Du klättrar på trädet. Och då Du kommer så högt upp, att Du inte kan komma högre, så kliv över på trons träd och fortsätt bara att gå, ser Du, för det — det har inget slut på sig. ”Allting är möjligt för dem, som tror.” Ja. Ja.

170 Vetenskapen är all right så långt den räcker. Dina fem sinnen är fina och flotta så länge som de håller med Ordet. Men då de fem sinnena fördömer Ordet, kom bort ifrån dem! Nej. Jag skulle inte tro på min känsel, skulle inte tro på min hörsel, skulle inte tro på min syn, ingenting annat, om det är tvärt emot Ordet. Jag ska säga, att jag . . .

171 En man sa till mig för någon tid sedan, han sa: ”Jag bryr mig inte om, hur många människor, som Ni pingstvännen skulle kunna bevisa, hade blivit helade. Jag tror inte på det.”

172 Jag sa: ”Säkert inte. Du är en otroende. Det var inte till för otroende. Det är till för troende.” Exakt. Visst. Det var inte . . . Det sändes inte till otroende. Det sändes till dem, som tror.

173 Jesus kom mitt i otrons tid. Det stoppade Honom aldrig. Han bara predikade på i alla fall. Gud gjorde under i alla fall i den där stora, utbildade världen.

174 Vi lever i en stor, utbildad värld idag, klyver atomer och gör bomber osv. och flyger till månen och astronauter och allt annat världen runt. Det är sant. Vi gör det där. Det är fint.

175 Men ändå finns det folk, som tror, att det där dopet i Den Helige Ande är precis detsamma, som det alltid var. De kan inte förklara Det, men de vet, att de fick Det. Det där är precis det enda, som det är. Måste inte förklara det, så länge man har Det. Amen.

176 *Amen* betyder ”så ska det vara”. Jag säger inte amen åt mig själv. Utan jag – jag bara . . . Jag tycker om Ordet. Så ska det vara! Jag – jag vet, att det är sant.

177 Gud gör Sig så enkel, att Han bara går rätt över huvudet på de . . . De visa är så smarta, den där lilla jordnötshjärnan, Ni vet. De har alltsammans uträknat. Man kan inte tala om någonting för dem om det. Världen kan inte uppstå, solen kan inte skina, världen kan inte gå runt utan deras kunskap om det, ser Ni. Men Gud går bara rätt över huvudet på dem och låter dem bara sitta där. Det är precis på det sättet, Han alltid har gjort. Jajamensan.

178 Hela vägen ifrån Edens lustgård har det profeterats om, att Messias skulle komma. ”Din säd ska skada ormens huvud, och hans huvud ska skada hälen.” Oj, oj! Det berättades. Profeterna förutsåg Honom, och de talade om precis exakt, vad Han skulle vara, var Han skulle födas, hur Han skulle födas, vilket slags verk Han skulle utföra, vad Hans messianska tecken skulle vara. Skriften bara radade upp det hela vägen igenom.

179 Men teologerna hade alltsammans uträknat på sitt sätt, och de missade Honom med hundra mil. Men Han kom aldrig tvärt emot Ordet. Han kom enligt Ordet. Men varför tog de inte emot Honom? För att Han inte kom på det sättet, som de tänkte, att Han borde komma. Det var precis på det sättet, som de missade

Noa. Det var på det sättet, som de missade Moses. Det var på det sättet, som de missade det hela vägen genom tidsåldern.

¹⁸⁰ De kan inte se Guds enkelhet, då Han gör någonting. Förstår Ni? Gud gömmer Sig där. Och Han går bara över huvudet på de — på de visa och förståndiga, för att Han är så stor. Förstår Ni? Om man tar två föremål, som kommer samman, *så här*, och då de passerar varandra, förstår Ni vad jag menar? Det är så, Gud kan göra. Han kan vara så enkel, att Han kan gå så långt bort ifrån någon, att de inte ens kan finna, var Han är någonstans. Amen. Jag tycker om det där. Jag är glad, att Han gjorde det på det viset, då kan jag — kan jag acceptera det. För det finns en del lärdom, som jag inte vet, vad jag skulle göra med den. Men Han gjorde det så enkelt, att folk som jag kunde förstå det eller tro det. Så jag är så tacksam för det.

¹⁸¹ Nu berättades det om Messias, hur Han skulle komma, var Han skulle födas, vad Han skulle göra, vad Hans verksamhet skulle vara och vid vilken tid Han skulle komma. Men då Han kom, hade de där predikanterna och prästerna på den tiden så många traditioner, och de tänkte ut exakt, hur Han skulle komma. Och fariséen säger: ”Om Han någonsin kommer, kommer Han att vara farisé.” Sadducéen säger: ”Nonsens! Inte hos den där skaran av egenrättfärdiga. Han kommer att vara sadducé.” Men då Han kom, var han varken eller. Han frågade aldrig deras . . . Gud behövde inte fråga deras . . . , en del av deras vishet, hur Han skulle sända Sin Son.

¹⁸² Han sände det på det sättet, som Han sa, att Han skulle göra det. Han kom enligt . . . Och Han hade med Sig . . . Och då man talade om att deras Messias hade kommit i ett stall, ovanför en gödselhög, i en lagård, skulle en uppolerad skara fariséer, egenrättfärdiga, pompösa hycklare, kunna vänta sig något sådant, som att deras Messias skulle komma i ett stall? Nåväl, vad var det? Det var Jehova, lille Jehova som grät som ett spädbarn. Skulle de kunna vänta sig, att denne fruktansvärde Jehova, som dundrade till på Sinai berg, som satte eld på berget, som öppnade Röda Havet, blev ett spädbarn i ett stall? Å, det där, deras teologi kunde inte svälja det där. Nej minsann, inte deras Messias.

¹⁸³ De sa: ”Då Gud sänder Messias, kommer Han otvivelaktigt att sänka ner Himmels korridorer. Han kommer att låta en salut av tio miljoner Änglar komma ner. Han kommer att komma raka vägen till templet, som Moses lämnade åt oss, rättare sagt, som Salomo byggde åt oss här. Och Han kommer att komma raka vägen till det här templet, och Han kommer att acceptera oss precis här. Och vår överstepräst, som vi har valt, vår högste man, vår stats representant, eller vad det nu är, Han kommer att komma till honom och säga: ’Jag har kommit. Här är jag. Det här är jag. Jag är Messias. Känner du inte igen mig? Ser Du,

korridoren ska komma ner. Jag kommer från Himmelen.” Det var så, de hade räknat ut det.

¹⁸⁴ Men då Han kom, var Han i ett stall, född av en mor, som . . . Och en far, som hade en utomäktenskaplig bakgrund till det, det verkade så, som de tänkte. Lindad i sina lindor, som de säger mig var av en oxes ok, så fattigt. Den Gud, som skapade himlar och jord och skapade allting genom Kristus Jesus, och här låg Skaparen själv, Gud, som skapade själva himlarna och jorden, i ett stall, i en hög halm, som Han själv hade skapat. Himlarnas och jordens Skapare ödmjukade Sig, så att Han blev den lägste. Den Högste blev den lägste, det var det, som gjorde Honom till Gud, det var det, som gjorde Honom till vad Han var. Ser Ni, Han ödmjukade Sig. Människan kunde inte göra det.

¹⁸⁵ Om man sätter upp en man, bara ger honom ett litet lyft i organistionen, broder, då kan man inte komma förbi honom. Det är allt som finns i den. Han är bara mannen! Han är uppblåst liksom en groda, som äter skott. Man skulle inte kunna – man skulle inte kunna göra någonting tillsammans med honom. Men, men, ser Ni.

¹⁸⁶ Men Gud kan ödmjuka Sig, för att Han är så stor. Han har kommit förbi det. som vi kallar stort. Han är på andra sidan. Och Han är så stor, att Han kan göra Sig ödmjuk. ”Jag tackar Dig, himlarnas och jordens Fader, för att Du har gömt de här sakerna för de visa och förståndiga.” Som jag sa, vi klyver en atom och kan inte förklara livet i ett grässtrå. Förstår Ni? Går förbi det, just det som förklarar Gud. Vi går över toppen på det.

¹⁸⁷ Det där är samma sak, som vi gör idag. Jajamensan. Går över toppen på *Det Här*, som är Gud i bokstavsform, det är riktigt, och accepterar någon människas trosbekännelse eller lära istället för Det. Säljer sin förstfödslov för en soppa, för populariteten, för en församling, som kommer att låta en ha kortklippt hår och shorts och skicka en till cocktailbjudningar och sådana saker, och så kalla sig för kristen. Fy skäms! Riktigt.

¹⁸⁸ Inte för att skälla på Er, utan – utan genom gudfruktig respekt och kärlek. Det är riktigt. Kom bort ifrån sådana saker som det där! Kom tillbaka till Gud och Hans Bibel! Kom tillbaka till Evangeliets Sanning! Ja. Låta någon organisation vira in Er bort ifrån det, som hör Gud till? Gör aldrig det! Kom tillbaka till Guds enkla väg, Ni! Fall bara på Era knän och säg: ”Herre, Gud, jag bryr mig inte om vad, hur Du ger mig Det, utan jag är här för att få Det.” Ge akt på vad, som sker! Var ärlig med det!

¹⁸⁹ Mer angelägen om att få ge Det åt Dig, än Du är att få Det. Du behöver inte vänta och vänta och vänta. Det finns ingenting sådant. ”Medan Petrus ännu talade dessa Ord, föll Den Helige Ande på dem, som hörde Det.” Riktigt. Felet med det är, att vi inte vill ha Det tillräckligt. Det vill vi inte. Vi vill inte ödmjuka oss. Det är riktigt.

¹⁹⁰ Jag predikade här för inte så länge sedan, och det var en dam, som blev riktigt lycklig, och hon började ropa. Det fanns en pojke, som spelar baseboll i staden. Han sa: "Billy, jag stod på utsidan. Jag kunde inte komma in." Han sa: "Jag tyckte om Ditt budskap, tills den där — den där kvinnan började skrika och hålla igång så där." Han sa: "Alla de där människorna började då skrika och hålla igång." Han sa: "Det där fick bara kalla kårar att fara över min rygg."

"Å", sa jag, "trodde Du inte på det där?"

Han sa: "Nej."

¹⁹¹ Jag sa: "Om de inte gjorde det, skulle det få kalla kårar att fara över min rygg." Förstår Ni? Jag sa: "Jag skulle inte veta, var jag talade, vad jag talade om." Förstår Ni?

¹⁹² Och så sa han... Han var basebollfanatiker. Och jag bytte... Han sa: "Ja, men vem i hela världen har någonsin hört om någonting sådant som det där?" Tillhörde samma organisationsförsamling, som jag kom ut ifrån. Och han sa: "Mja, nu var ju Ditt budskap all right, det som Du talade om. Men vem skulle kunna höra Dig?"

¹⁹³ Jag sa: "Det var inte fråga om 'att höra' då. Den Helige Ande var där. Han tog makten då." Förstår Ni? Jag sa: "Dags för mig att tiga, då Han kom, ser Du, och Han kom ibland människorna."

¹⁹⁴ Han sa: "Ha-ha-ha, Billy", sa han, "Du är bara en fanatiker. Det är alltsammans."

¹⁹⁵ Jag sa: "Ja, det kanske jag är." Jag sa: "Om jag är det, är jag en av de lyckligaste fanatiker, du någonsin har sett." Förstår Ni? Och jag sa: "Jag..."

Han sa: "Nåväl, jag vill säga Dig en sak." Jag kom att tala med honom.

¹⁹⁶ Jag sa: "Säg!" Och basebollplanen är inte långt ifrån huset. Jag sa: "Vad i hela världen var det, som ägde rum där här om kvällen?"

¹⁹⁷ Han sa: "Du borde ha sett det!" Han sa: "Känner Du Charles Nolan? Jag ska säga Dig! Tre män på plan!" Och han blev alldeles upprymd.

¹⁹⁸ Jag sa: "Jaha, Er skara av ofrimicklar, jag har aldrig hört ett sådant oväsen i hela mitt liv!" Jag sa: "Om jag hade varit där, skulle jag inte ha sagt så mycket om det. Jag stod bara och tittade."

Han sa: "Du vet, Du bryr Dig inte så mycket om baseboll."

¹⁹⁹ Jag sa: "Förvisso inte." Jag sa: "Jag bryr mig inte om baseboll, därför är jag inte intresserad av det." Jag sa: "Om jag hade varit intresserad av det, skulle jag ha uppfört mig på samma sätt, som du gör. Och om Du vore intresserad av min Gud och Herrrens Jesu

Tillkommelse och Guds kraft, skulle Du uppföra Dig på samma sätt, då Den Helige Ande kommer in i en byggnad.”

²⁰⁰ Det beror på, vilken slags ande, som är i en, vad man livnär sig av. Ens liv livnär sig av någonting. Och jag sa: ”Var inte en gam, som äter ett jordens kadavers döda kroppar! Ät de himmelska sakerna, Guds Ord! Jesus sa: ’Människan ska inte leva allenast av bröd utan av vartenda Ord, som går ut ur Guds mun.’” Livnär Er av Hans Ord! [Blankt ställe på bandet. — Utg.]

²⁰¹ Därför, då Jesus kom, hade de det så uträknat, att de hade Honom så stor. De kunde inte förstå, hur en så här mäktig Person någonsin skulle kunna födas i ett stall. De kunde inte förstå, hur en så här mäktig Person någonsin skulle kunna vara så enkel.

²⁰² Det där är samma sak idag. Människorna tror, att religionen, den kristna religionen, måste ha en stor, stor kyrka, en stor stor byggnad, stor, stor piporgel för miljoner dollars, fina plyschstolar.

²⁰³ Har Ni någonsin varit i Irland? La Ni någonsin märke till den helige Patrick, som Ni katoliker kallar för katolik? Det var han precis ungefär lika mycket som jag är det. Så gick Ni någonsin upp dit? Han ville inte ens ha ett krucifix hängande på sitt ställe. Han protesterade mot den romerska kyrkan så starkt, som han kunde. Han ville inte ens låta människorna sätta sig ner. Han lät dem sitta på huk på ett stycke gammal kartong, inte kartong utan sten i — inne i byggnaden. Hans byggnad står fortfarande där. Han undervisade dem om Den Helige Andes dop. Den helige Franciskus och den helige . . .

²⁰⁴ Och de där stora, tidiga reformatörerna och männen fordom på den tiden, så de undervisade om Den Helige Andes dop! Så den helige Martin, Irenaeus, de där stora männen, undervisade om Den Helige Andes dop! De ville inte låta de sina ha det bekvämt och sitta där i plysch och sådana där saker, som vi gör idag. Och ändå kallar vi det för en framgångsrik församling. Människor kallar ibland framgång för religion.

²⁰⁵ Det sades i Kalifornien, att: ”En man är inte andlig, förrän han kan äga tre Cadillacs.” Enligt min åsikt är det, då han kommer bort ifrån Gud. Det är riktigt. Pingstförsamlingen av idag uppför sig förvisso annorlunda, än vad den tidiga Pingstförsamlingen gjorde.

²⁰⁶ Jag talade en gång hos de Kristna Affärsmännen där nere. Jag vet inte, hur de någonsin fick tillbaka mig. Jag antar, för att de älskar mig. Men jag — jag — jag . . .

²⁰⁷ Jag säger dem bara det, som jag — som jag vet, att Herren säger. Jag säger det inte för att vara smart. Om jag gör det, behöver jag vara där nere vid altaret. Jag säger det, för att jag älskar dem. Jag respekterar dem.

208 En kväll där nere vittnades det inför världens affärsmän om hur många Cadillacs de har och om deras lilla företag. Jag sa: "De där männen vill inte ha det där. Berätta för dem om Kristi ödmjukhet!" Jag sa: "Ni är så mycket annorlunda än den tidiga Pingstförsamlingen. De sålde allting, som de hade, och gav till de fattiga och gick ut och predikade Evangeliet." Jag sa: "Ni människor försöker säga hur mycket framgång, Ni har haft, hur mycket Ni har." Inte hur mycket man har. Hur mycket man kan göra sig kvitt!

209 Jag tyckte, att den där mannen igår kväll talade om samma sak. En viss liten pingstbroder från Chicago reste sig upp. Han sa: "Broder Branham, jag skulle vilja utmana Dig."

Jag sa: "Var så god!"

Och han sa: "Det var där, som Församlingen gjorde sitt misstag."

Jag sa: "Gjorde Den Helige Ande ett misstag? Det kan Den inte."

210 Han sa: "Den gjorde det där. Ser Du, då förföljelsen uppstod, hade de inget hem att gå till."

211 Jag sa: "Exakt Guds vilja. Då gick de överallt och spred ut Evangeliet, för de hade ingen annanstans att gå." Man kan inte överträffa Gud. Jajamensan. Gud bara sålde ut allting de hade, så att de inte hade någonstans att gå, och de gick bara och predikade överallt, det var enda sättet, Gud kunde få dem att gå.

212 Men idag tycker vi om att dämpa ner, som Ni vet, och vi sitter bekvämt. Och om pastorn säger någonting, som vi inte tycker om hos Assemblies, då flyttar vi över till Oneness. Då han säger någonting, som vi inte tycker om, ja, till slut hamnar vi hos baptisterna eller presbyterianerna eller någonstans, där vi kan göra vadhelst vi vill. Det där är — det där är, vad det är. Det där är vi. Att sedan kalla oss för "kristna"? Man vill ha något. . .

213 Ni röstar på Er pastor, många av Er, i Er församling. Och då Ni gör det, vill Ni ha den mest glanspolerade forskaren, så att Ni kan tala om för grannarna: "Vår pastor har en — en doktorsgrad, vår Dr. *Den-och-den*." Oj, oj! Ni — Ni kommer bort ifrån Gud. Ni. . .

214 Gud uppenbarar Sig i enkelheten. Lysna! Det där var för mycket för de där högt skolade utbildningsmänniskorna, de utbildade människorna på den tiden. Gud gömde Sig i enkelheten, i ett litet Spädbarn.

215 Ge akt på, då de korsfäste Honom, å, det där träffade spiken. För nittonhundra år sedan i afton korsfäste de Livets Furste. Då de där överstepräster, som hade förundrat sig, då de såg Honom göra de kraftgärningar, som Han gjorde och visste, att Han fördömde deras organisationer. Han klädde av dem. Han skakade huden av dem. Och han talade om för dem, att de inte

var någonting annat än en skara djävlar, och ”Omvänd Er!” Och de . . .

216 ”Gud kan av dessa stenar”, sa Johannes, ”låta barn uppstå åt Abraham. Tro inte, att Ni är Guds barn, för att Ni har fötts till judar! Och så Mo- . . .” Han sa, kallade dem där för ”ormar i gräset” och allting.

217 Sedan, då Han satt där på korset, sa de: ”Om Du nu är Guds Son, om Du är Guds Son, ska Du inte komma ner ifrån korset, så ska vi tro på Dig!” Förstår Ni? Samma saker. Då de kunde tänka på, att den här Mannen gjorde ett under, då kunde de inte förneka det. Men att se Honom sitta där, skapelsens Gud själv!

218 Nu vet jag ju, att den här moderna trenden av idag försöker att göra Honom till någon annan person. Men Han var ingen annan person än Gud själv. Det är riktigt. Idag säger den moderna trenden: ”Han var en stor lärare. Han var — Han var en profet.” Han var en stor lärare, och Han var en profet. Men Han var mer än en lärare. Han var mer än en profet. Han var Gud, ingenting mindre än Gud.

219 ”Gud var i Kristus och försonade Sig med världen.” Jesus sa: ”Det är inte jag, som gör de här sakerna. Det är min Fader, och Han bor i mig. Det är Fadern i mig.” Han var Gud, uppenbarad i kött.

220 Någon kvinna från Christian Science var . . . Ursäkta mig, jag ämnade inte nämna det där namnet nu. Jag är — jag är ledsn, att jag sa det där. Men hon sa till mig, hon sa: ”Herr Branham, jag tycker om att höra Er tala, men”, sa hon, ”Ni skryter för mycket om Jesus.”

221 Jag sa: ”Tack! Om det är allt, som jag gör, så är det alltför — alltför illa”, sa jag, ”då är jag säker på att få komma till Himmelen.” Jag sa: ”Jag önskar, att jag hade en miljon språk till, som jag kunde skryta om Honom på.”

222 Hon sa: ”Ja, men Ni gör Honom till någonting, som Han inte är.”

Jag sa: ”Han är allting för mig.”

223 Och hon sa: ”Mja, nu kan jag bevisa för Er . . . Ni gör Honom till Gud.”

224 Jag sa: ”Han var Gud. Om Han inte var Gud, var Han den störste bedragare, som världen någonsin har haft.” Jag sa: ”Han var Gud. Han var ingenting mindre än Gud.”

225 Hans eget Blod var Gud. Vi blir frälsta genom ”Guds Blod”. Han var inte jude, inte heller var Han hedning.

226 Hankönet producerar hemoglobinet. Doktorn vet det. En höna kan lägga ett ägg, men om hon inte har varit tillsammans med hanfågeln, kommer det inte att kläckas. Det är inte

fruktsamt. Det är riktigt. Förstår Ni? Det har... Blodcellen kommer från hankönet.

227 Och i det här fallet var Jehova Gud hanen. Han skapade en Blodcell i Maria.

228 Och Ni katolska människor kallar henne för "Guds moder". Hur kunde hon vara mor till Gud, och Gud är obegränsad och evig? Hon var inte någon Guds moder. Hon var en äggkläckningsmaskin, som Gud använde till att föra Sin Son hit. Visst.

229 Men man sa: "Var hon ägget?" Nänämensan. Då fick hon, hon skulle ha varit tvungen att få en känsla, titta då, vad man gör Gud till!

230 Han var absolut den skapade Guden, skapelsens Gud, som skapades i form av en Man. Det är exakt riktigt. Och då Han...

231 Hon sa: "Jag kan bevisa för Er genom Er egen Bibel, att Han inte var någonting annat än en man."

Jag sa: "Gör det!"

232 Och hon sa: "Då Han, i Johannes 11 gick Han ner för att låta Lasarus uppstå." Och så sa hon: "Då Han gick, säger Bibeln, att: 'Han grät.'" Och hon sa: "Det visade, att Han måste vara dödlig, annars skulle Han inte kunna gråta."

233 Jag sa: "Det argumentet är tunnare än spadet av skuggan av en kyckling, som svultit ihjäl." Jag sa: "Försök inte säga mig det där!"

234 Jag sa: "Jag vill säga Er en sak. Då Han gick ner dit till graven, var det sant, att Han grät. Han var en Man, då Han grät. Men då Han tog Sin lilla, tunna kropp samman och sa: 'Lasarus, kom ut!' Och en man, som hade varit död i fyra dagar, stod på sina fötter och levde igen, det var mer än en människa, som kunde kalla på de döda. Det var Gud i Sin Son." Exakt riktigt.

235 Det var sant, att då Han kom ner ifrån berget den där kvällen, hungrig och tittade efter någonting att äta, tittade på det där trädet och inte kunde finna någonting att äta och förbannade trädet. Det var Gud, hungrig. Men då Han tog fem kex och två stycken fiskar och gav mat åt femtusen, det var Skaparen, Gud i Sin Son. Han var...

236 Han var Människa, då Han låg i aktern på det där skeppet den där kvällen, då sjöns tiotusen djävlar svor, att de skulle dränka Honom. Det där lilla, gamla skeppet dansade omkring liksom en flaskkork där ute. Han var Människa, då Han låg där och sov. Kraften hade gått ut ur Honom. Men då Han satte upp Sin fot på repet i båten, tittade upp och sa: "Stilla, var tyst!", och vindarna och vågorna lydde Honom, det var mer än en Människa. Det var Gud, som talade genom Honom. Han var en Guds-Människa.

237 De kunde inte se det. Och vid korset sa de: "Om Du är Guds Son, så rädda Dig själv!", sa rövaren till Honom. "Och om Du är Messias, så kom ner ifrån korset! Visa oss! Om Du är judarnas Konung, om Du är denne Ende, så kom ner och visa oss det!" Ser Ni, det skulle ha varit att visa auktoritet.

238 Gud ödmjukade Sig i enkelheten, tog på Sig dödens form. Gud, den högsta formen av Liv, blev den lägsta, dömd att mista livet, en syndare, för att dö, för att hämta fram uppståndelsen. Oj, oj! Gud gömde Sig i döden för att visa Sig i uppståndelsen. Gud, den högsta formen, Evigt Liv, skapade en Man, en kropp, åt Sig själv att bo i, blev det lägsta livet, en mänsklig varelse, som var fördömd av Gud. Och tog själv på Sig fördömmelsen och dog, då Han gömde Sig för de där utbildade forskarna.

239 Då djävulen tog ner Honom dit, och de satte en trasa omkring Hans ögon och slog Honom i huvudet, och sa: "Nu säger de mig, att Du är profet. Profetera nu, Du, och tala om för oss, vem som slog Dig!" Och de skickade käppen mellan sig, den ene till den andre. Han öppnade aldrig Sin mun. Då de spottade Honom i ansiktet, ryckte ut handfullar av skägg. De sa: "Å, om det där. . ." Djävulen sa: "Om det där var Gud, fick vi Honom. Det är alltsammans." Å, titta på Honom där i alla fall! Han var Gud. Då Han gick upp. . .

240 Låt oss ta vår kamera och rikta den bakåt mot den där mörka eftermiddagen för nittonhundra år sedan i eftermiddag! Titta på Honom, där Han går uppför kullen! Jag hör ett dunsande. Vad är det? Det är ett gammalt, skrovligt kors, som kommer uppför sidan på kullen. Det släpas i sin Bärares blodiga fotspår, då det dunsar över de där stenarna, då det kom nedför gatan.

241 Jag ser att över hela Hans rygg, är det små fläckar över hela den där sömlösa manteln. Skapelsens Gud bär just det kors, som Han skapade. Där har Emmanuels Blod börjat synas på ryggen i fläckar. Då Han går uppför kullen, börjar de där fläckarna bli större och större. Helt plötsligt flyter de alla samman till en enda fläck av Blod. Och mot Hans små, ödmjuka, svaga ben börjar de droppa. Vad var det? Han släppte ner Sina axlar, miste Sin mänskliga styrka. Vad var det? Gud, Gud som gömde Sig i enkelheten. Det där var Gud, som bar det där korset.

242 Här går Han snubblande uppför kullen, där rinner Blodet ut ur Honom. Han föll. Simon tog upp korset för att hjälpa Honom med det.

243 Då Han går uppför kullen, sa djävulen: "Vet Ni vad?" Han sa: "Nu vet jag, att Han inte är Gud. Jag vet, att Han inte är det. Han skulle aldrig göra så där. Nu har jag Honom. Jag har besegrat varenda människa. Jag har Honom. Så jag vet, att det där inte är Gud."

244 Så han sände dödens bi till att sticka Honom, och biet började surra omkring Honom. Ni vet att bin, insekter har

gaddar. Och döden har en gadd. Men som Ni vet, om en insekt någonsin sticker djupt, mister den sin gadd. Så om den någonsin fastnade i en människa, en vanlig människa. . . Om Han bara hade varit en vanlig människa, en profet. Han hade stuckit mången profet, och denne dog. Men då han stack Den Där, miste han sin gadd. Han hade ingen gadd efter det. Gud, han fastnade med sitt kött i Emmanuel, och det drog ut gadden ur döden.

²⁴⁵ Några år senare, då de tänkte döda en av Hans apostlar, den store, helige Paulus, ropade han och sa: "Å, död, var är Din gadd? Grav, var är Din seger? Men Gud vare tack, som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus!" Jajamensan.

Vad var det? Gud ödmjukade Sig. Å!

²⁴⁶ Då människan syndade, gick hon över ett stort svalg, som sattes mellan henne och Gud och lämnade henne utan väg tillbaka. Och då tog Gud en ställföreträdare, erbjöd en ställföreträdare och accepterade denne. Så om människan skulle acceptera denne ställföreträdare i sitt ställe, så kunde hon få gå över tillbaka in i gemenskap med Gud, som jag sa i början. Och då gick människorna omkring i årtal genom blodet av getter och får och djur. De kunde aldrig ta bort synden. Det övertäckte bara synden.

²⁴⁷ Men vad hände sedan? Vad hände? En dag kom det någonting, som kunde förlåta synden, Hans egen Sons Blod. Och Han förlät synden.

²⁴⁸ För inte så länge sedan här nu. . . Jag vet nu inte. Det kan sitta vetenskapsmän här. Jag tänker göra en kommentar. Jag ska bara kalla det för någonting. Det betyder inte alls det. Men jag ska säga, att vi brukade. . . Vi tar liksom en enda liten enkel droppe bläck. Gud kan gömma Sig i den. Förstår Ni? Om det är en droppe bläck, måste den ha varit någonting, innan den var en droppe bläck. Låt oss se efter, vad den är!

²⁴⁹ För det första är det en droppe bläck. Vad är det? Det är kemikalier. Vi sönderdelar den. Var kom den ifrån? "Tjaa", säger man, "från vatten, då." Det är H₂O, en formel. Det är en del av den.

²⁵⁰ Så har den en färg-kemikalie i sig. Var kom färgen ifrån? Nu finns det bara en enda ursprunglig färg, och det är vitt. Det vet vi. Alla andra färger är gjorda av vitt. Så då tar vi reda på, hur kom den någonsin till? Var kom det här någonsin ifrån?

²⁵¹ Låt oss nu följa det bakåt! Innan man vet ordet av säger man: "Nåja, nåja, det blir en syra."

²⁵² Från syran då, vad blir det? Nästa sak, bakåt räknat: "Mjaa", säger man, Då kommer det från ett – ett ljus." Vad är ljus? Blev så och så många molekyler.

²⁵³ Och låt oss nu säga molekyl ett, molekyl fyra, molekyl åtta kom tillsammans och skapade atom ett gånger atom fyra gånger

atom sex. Om det nu hade varit atom fyra gånger atom fem, skulle det ha varit *vitt*. Det råkade vara sex. Vad bestämde det? Var får jag samman den kemikalien, som skapar den där färgen, svart bläck? Förstår Ni? All right.

²⁵⁴ Det bildades alltsammans. Så var kom det ifrån? Det måste komma ifrån någon annanstans. Det måste komma från en Skapare, för det är en skapelse. En skapelse måste komma från en Skapare.

²⁵⁵ Så då blev det bläck. Det var med avsikt. Det kan skriva ens benådning. Skulle kunna skriva Johannes 3:16 och frälsa ens själ. Och då kan det också skriva ens dödsdom och skicka en till dödscellen. Det finns här med avsikt.

²⁵⁶ Alla dessa år har det nu blivit, vad det har, bestämt av någonting att bli skapat till, vad det är. Hur ska man nu någonsin kunna få det tillbaka dit?

²⁵⁷ De tillverkade ett ämne, som kallas blekmedel. Ni kvinnor använder det, Clorox. Nu har jag en balja med Clorox stående här, och jag släpper den där bläckdroppen i den där hinken med Clorox. Finn Din färg nu! Vad hände med den? Vad hände? Det första den gjorde, träffade den vattnet, träffade Cloroxet. Den där kemikalien var så mäktig, att den sändes hela vägen tillbaka. Man kan inte se någon rök av den eller någonting annat. Den är borta. Den kommer aldrig att finnas till mer, för den har förvandlats tillbaka till det ursprungliga ställe, som den kom ifrån.

²⁵⁸ Och nu är det exakt, vad Jesu Kristi Blod gör med synden. Jesu Kristi Blod! Bekänn Din synd över Jesu Kristi Blod. Det åsidosätter den. Det släpper den i Glömskans Hav, så att den aldrig mera koms ihåg emot Dig alls.

²⁵⁹ Var är nu Församlingen idag, bröder, om vi är födda till att vara Guds söner?

²⁶⁰ Och Jesus själv sa: "Om Er egen lag säger, att Ni är 'gudar'", amatörgudar med kontroll över jorden. Han sa: "Om de kallar dessa för 'gudar', som Guds Ord kom till", vilket var profeterna. Herrens Ord kommer till profeten. "Och om Ni kallar dem för 'gudar', hur kan Ni fördöma mig", sa Han, "då jag säger, att jag är Guds Son?"

²⁶¹ Om nu blodet av tjurar och getter kunde ge Moses kraft till att gå dit ut på Guds uppdrag och räcka ut den där staven och säga: "Låt det komma flugor!" Han hade Guds Ord, och han uttalade detta Ord. Och då han gjorde det, blev det till från Guds tanke. Ett ord är en tanke, som har uttryckts. Och så, då Gud tänkte det och la det i Mose sinne, och han uttalade det, blev det ett Ord. Och Moses vände sig om och gick tillbaka. Kanske inte en fluga i landet. Om en timme från då kanske en enda gammal grön fluga började surra omkring. På en halvtimme fanns det

fem kilo per kvadratmeter. Vad var det? Guds Skaparord, som uttalades av en dödlig mans läppar.

262 Gud använder människor. Gud kunde ha använt solen till att predika Evangeliet. Gud kunde ha använt vinden till att predika Evangeliet. Men Gud utvalde människor till att predika Evangeliet.

263 Vad är det för fel på församlingen idag? Det är något fel. Min åsikt är, att vi inte kommer med den där uppriktigheten till rätt sak. För att om Gud kunde göra det där genom blodet av en tjur, getter och tjurar, som bara övertäckte synden och åstadkom försoning för syndaren, men synden fanns ju fortfarande där (bara övertäckt), vad kan Han då inte göra genom Sin Sons Blod, som förlåter synden? Och Gud har inte tillverkat, utan Han skapade ett Blod, som tar bort all synd.

264 Och Markus 11:24: "Vad Ni än säger till detta berg, 'flytta på Dig', och inte tvivlar i ert hjärta, utan tror att vad Ni har sagt ska ske, Ni kan få det, som Ni har sagt." Var är Pingstförsamlingen någonstans idag? Amen. Ni inser inte, att bekänd, uppriktigt bekänd synd, förlåter synden. Om det inte finns någon förlåtelse för den... Det bygger en bro över det här svalget, som tar människan tillbaka in i sin Skapares Närvaro och gör henne till en Guds son. Amen. "Den som tror på mig, de gärningar som jag gör, ska han också göra." Amen. Var så goda! "Sannerligen säger jag Er, om Ni säger till detta berg: 'Flytta på Dig!' och inte tvivlar i Ert hjärta, utan tror, att vad Ni har sagt ska ske, så kan Ni få det, som Ni har sagt." Åra vare Gud! Det är min Gud, som uppenbarar Sig i ödmjukheten. Förstår Ni?

265 Gud tar en ödmjuk syndare och renar honom genom Sitt Blod, och släpper den där bekända synden i Guds Sons Blods Clorox-blekmedel, och sätter in Sitt eget Liv i den där människan genom Den Helige Andes dop. Så om vi har Den Helige Andes äkta dop, vad är det för fel med oss? Då förebilden är, då Elia lät sin mantel falla på Elisa, fick han en dubbel arvslott av den. Jesus sa: "De gärningar, som jag gör, ska Ni också göra. Och större än dessa ska Ni göra, för jag går till min Fader." Vad är det för fel, församling?

266 Nu har Ni kallat oss för Beelsebul för syner och sådana saker. Förfölj mig inte! Broder, kom ner till korset! Kom till Evangeliet! Vi behöver inte efterapa. Varför skulle Du vilja ta en efterapning? Varför skulle Du vilja ta någon falsk uppfattning om Det? Då skyarna är fulla av äkta Pingst-kraft, som gör en man eller en kvinna till en Guds son eller dotter, som tar honom tillbaka in i Guds Närvaro. Amen. Var så god! Gud uppenbarar Sig i ödmjukheten.

267 Man måste komma bort ifrån sina egna tankar. Man måste låta det sinne, som var i Kristus, vara i en. Man måste stanna där, tills varenda räddhågans synd, varenda tvivlets synd har gått

ifrån ens hjärta. Och om man är där, och Gud inte tar en och förlåter ens synder och skickar en in i Guds Närvaro, är det något fel på ens upplevelse.

268 Jag bryr mig inte om, hur många doktorsgrader Du har, hur stor församlingen Din är, vilket slags stort hjul Du tillhör, hur många organisationer, vad det än är, det har ingenting att göra med det, förrän Dina synder är bekända och i Jesu Kristi Blod. Du står oförvanskad, en pånyttfödd Guds son och Guds dotter med Guds Liv i Dig, för att uttala ett Skaparord: "Låt det här berget flyttas undan!", och det kommer att lyda Dig. Amen.

269 Gud uppenbarar Sig i ödmjukheten. Han plockar upp den sorten, som inte har någon utbildning. Han plockar upp den sorten, som bara kommer att tro på det där. "Jag tackar Dig, Fader, himmelens och jordens Skapare, att Du har gömt de här sakerna för de visa och förståndiga."

270 [Blankt ställe på bandet. — Utg.] ". . . slagen och drabbad. Och ändå ansåg vi Honom vara slagen och drabbad, förvisso, av Gud. Men Han sargades för våra överträdelser." Cloroxet kom. "Han skadades för vår missgärning. Vår frids tuktan var över Honom. Och med Hans sår blev vi helade."

271 Vad gjorde Han? Ödmjukade Sig intill döden på Långfredagens eftermiddag, så att Han skulle kunna uppstå på Påskdagen, amen, för att skicka tillbaka Den Helige Ande över Församlingen, med en dubbel arvslott av Den, så att vi skulle kunna göra samma gärningar, som Han gör, som Han gjorde. Han lovade: "Dessa tecken ska följa dem, som tror." Och hur långt bort ifrån Honom kommer vi inte med våra traditioner! Var så goda!

272 Gud gömmer Sig i ödmjukheten, uppenbarar Sig i kraften, det är på det viset, Gud gör det. Det är Guds program för hur det ska göras, jajamensan, så att Han kan få föra söner över det här svalget.

273 I avslutningen ska jag kanske säga så här. Gud gömde Sig i döden för att komma tillbaka i uppståndelsen. Jag vill berätta en liten historia, som jag läste för inte så länge sedan, i avslutningen. De sa . . .

274 Vid tiden för Första Världskriget hade jag min fars äldre bröder där. Mina kusiner var i det där kriget. Många av dem blev dödade.

275 Men på ett ställe hade de då ett — ett helt regemente med soldater, amerikanska soldater, omringade. Den tyska armén hade dem omringade. Och maskingevärselden och de stora kanonerna och vad de nu annars hade, granateld, vad det än var, hade dem omringade. De kunde inte komma ut, och det fanns inget sätt att komma ut.

²⁷⁶ Där var ett helt regemente med soldater, som höll på att förgås just där, för de var på alla sidorna. De hade flygplan. Vågade inte skicka upp dem, de skulle bli nerskjutna. En man försökte komma ut. Nej då, de, precis på varenda sida. Det fanns inte någonting. Deras fina vapen hade svikit. All deras militära strategi hade misslyckats. De var instängda av fienden. Det fanns inget sätt att komma ut. Det fanns ingenting.

²⁷⁷ Då kom till sist en liten soldat fram. Han fann en duva, en av de där brevduvorna. Det där var deras enda hopp. De skrev ett meddelande och tänkte: "Om den här duvan bara kan komma igenom och tillbaka till högkvarteret, som den kom ifrån, kan den ta det här meddelandet." En brevduva, duva med ett meddelande, och det var det enda, som de hade, en enkel, liten duva. Alla deras militära saker hade felat. Men de hade en enkel, liten duva. De skrev meddelandet och knöt fast det på dess lilla ben, och släppte lös den med en välsignelse och en bön, att den skulle klara av det.

²⁷⁸ Naturligtvis såg tyskarna, att den där vita duvan for upp. De sköt på den och allting annat. En kula gick genom dess vinge, slog ut fjädrarna. En annan strök dess hals, skar av dess kråva. En annan träffade dess ben, som hade meddelandet på sig. Men den stackars lilla duvan fortsatte att flyga, försökte få fram budskapet. Den måste. Liv stod på spel. Till sist, med dess ansträngningar och flaxande i luften och vändningar och flykt, föll den. Och den föll bland barackerna, eller i lägret, där soldaterna var.

²⁷⁹ En soldat plockade upp den, tittade på den. Den här lille mannen sa: "Den har blivit skjuten." Han öppnade, tittade på dess lilla ben, på dess lilla skadade ben, och där satt en — en lapp. De läste lappen. Den var täckt av blod. Fastän den var täckt av blod, kom budskapet igenom. Det kom igenom. De sände förstärkningar kvickt och räddade hela regementet med soldater. Om den lilla duvan inte hade kommit igenom, hade alla de där männen förgåtts. Vilken katastrof det skulle ha varit! Det skulle ha varit någonting förskräckligt. Och det där var en väldig sak för den där lilla duvan att göra, fastän det kostade den dess blod. Dess blod var på budskapet.

²⁸⁰ Det där var någonting stort, men inte hälften så stort som en dag, då synden hade Guds söner omringade. Det fanns inget hopp. Det fanns ingenting, de kunde göra. Allt hopp var ute. Men där kom, inte en duva, utan en Duva. För nittonhundra år sedan i eftermiddag, i enkelhet, den hade fötts i en krubba, dog på ett kors, men Han nådde Himmelen med Sitt eget Blod på Budskapet. Och Han befriade Guds söner, så att vi nu åter kan vara Guds söner och Guds döttrar, för att leva i helighet och renhet, för att leva i Hans Närvaro. Jag är så tacksam, för att den där Duvan kom ner från Härligheten, som tog Budskapet, att jag var i behov, och Han flög tillbaka till Himmelen med Det. Och

Det var blodigt helt och hållet, det hade världens synder gjort. Men idag är jag befriad. Jag är fri. Jag är så glad.

281 Och ändå kan den enkle förstå Det. Jag är glad, att jag är nog enkel för att förstå Det. Är inte Ni glada för det? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.] Är Ni inte tacksamma? ["Amen."] Gud gömmer Sig i enkelheten.

282 "Han blev värderad och hånad. Vi ansåg Honom vara klandrad och plågad. Vi gömde liksom vårt ansikte för Honom." Han var inte den tappre soldaten som de tyckte, att Han skulle vara. Han var inte en modig militär man, som de väntade på. "Utan de gömde sitt ansikte för Honom." De skämdes. "Men ändå var Han sårad för våra överträdelser, skadad för vår missgärning." Vad var det? Gud, som gömde Sig i enkelheten. Jehova som blev Människa, så att Han skulle kunna dö för människor, för att ta med Sig Budskapet tillbaka med Sitt eget Blod, Guds krav, så att priset var betalt, och vi är återlösta.

283 Och idag är det så enkelt, det kan bli, man behöver inte vara smart, man behöver inte ha någon utbildning. Tro bara på det där Budskapet, Guds Ord! Och även Du kan bli frälst och få vara en Guds son för att få stå i Guds Närhet och göra Guds gärningar.

284 Låt oss böja våra huvuden bara ett ögonblick, medan vi ber om Guds välsignelser över de här sakerna!

285 Jag vill fråga Er en sak. Idag då radioapparaterna hade slagits på och tidningarna. Jag såg en tidning i morse, där de gick igenom ett aktstycke, en man som bar ett kors. De har alla sorters saker. På påskmorgonen kommer hela kyrkan att vara dekorerad med liljor. Altarna kommer att vara fyllda med liljor. Påskharen tar plats, kycklingarna, jag undrar, vad det där har att göra med Påsken. En hare, ett orent djur i Guds ögon, de var till och med förbjudna att äta dem eller röra vid dem på Bibelns tid. Och kycklingen, samma sak, ankor. Men ändå tog det uppståndelsens plats. Jultomten tog julens plats. Oj, oj! Vart har världen kommit, min vän? Var är vi någonstans? Ser Ni, vart vi har gått? Vi är på väg raka vägen till avgrunden. Det är riktigt. Vi sitter fast i synden och trosbekännelserna och dogmerna.

286 Men en Budbärare kom igenom för nittonhundra år sedan i eftermiddag. Kravet var tillfredsställt. "Guds Son, skapad till syndigt köttets likhet, född i en krubba. Ingen skönhet, så att vi skulle åstunda Honom. Han var en vanärans man. Vi ville inte ha Honom. Vi gömde våra ansikten för Honom." Vi gör fortfarande samma sak idag.

Du säger: "Jag skulle inte ha gjort det."

287 Å, Din attityd idag bevisar, att Du skulle ha gjort det. Du gör det nu. Förstår Du? Ska Du inte slå följe med enkelheten? Säg: "Herre, Gud, jag bryr mig inte om, vad det kostar mig. Jag bryr mig inte om, vad det är. Jag är färdig med synden." Jag säger inte,

att Du är dålig, säger inte, att Du röker, dricker eller någonting. Men Du tror inte på Ordet. Förstår Du?

²⁸⁸ Om Du tror på Ordet, så säg: ”Herre, jag bryr mig inte om, vad det kostar mig. Om det kostar mig mitt samfund, om det kostar mig mitt sy-sällskap, om det kostar mig min klubb, om det kostar mig min popularitet bland mina vänner, jag bryr mig inte om, vad det kostar. Jag kommer att acceptera budskapet om Golgata. Jag kommer att vara ödmjuk. Jag ska ödmjuka mig från och med nu.”

²⁸⁹ ”Jag vet, att om jag låter mitt hår växa ut”, kvinnorna, ”så kommer de att kalla mig omodern. Jag bryr mig inte om, vad de kallar mig. Jag ska vara en dam. De säger mig, att jag ser ut som att jag är blek och död. Jag är död i Kristus. Jag ska göra det.”

²⁹⁰ Männen: ”Jag bryr mig inte om, hur mycket dogmer och trosbekännelser, som de försöker peta i mig. Från och med nu accepterar jag Guds enkla Budskap. Jag ska tro på Det, jag ska stå kvar där, tills mina synder är borta. Jag ska stå kvar där, tills Den Helige Ande rinner in i mig, tro på vartenda Guds Ord, som är skrivet. Han lovade mig Det. Och om jag får den där bron över svalget där genom Hans rättfärdiga Blod, då kan jag stå som en Guds son. Jag tror på hela Evangeliet. Jag ska göra det.”

²⁹¹ Skulle Du vilja göra det? Skulle Du vilja göra den där invigningen just nu? Om Du skulle vilja det, så räck upp din hand till Gud! Och säg: ”Kom ihåg mig, broder Branham, då Du ber! Jag vill, att Gud ska göra det.” Gud välsigne Dig! Det är riktigt. All right. Han ser Din hand.

²⁹² Vår himmelske Fader, ödmjukheten, ödmjukheten i att tro på Dig, hur Du uppenbarar Dig i ödmjukheten! Hur finner vi inte dessa dagar och alla dagar, att församlingen behöver komma i den ställningen. Då kommer Du att sänka Dig raka vägen ner i rännstenen från ingenstans och plocka upp någonting, smörja det, sända ut det, och det kommer att bli avvisat, sedan döma världen genom det.

²⁹³ Gud, vi ser idag, att i femtio år har Den dyrbare Helige Ande, som människorna har försökt ta emot genom dogmer, och ändå förde Du Den ut i Dess kraft och Dess uppenbarelse. En fattig, ödmjuk skara av utsparkade, föraktade människor tog emot Den, trodde på Den. Du har visat Dig stor i dem, Herre. Och nu ser vi dem i en annan generation försöka bli barnbarn åt Gud. Å, Gud, vilken fruktansvärd sak! Må män och kvinnor fort fly till ödmjukheten i att tro på Evangeliet! Bevilja oss det, Herre!

²⁹⁴ Många händer räcktes upp här ikväll, många män och kvinnor. Och Herre, Gud, jag ber, att Du ska välsigna dem. Jag vill, att just den här kvällen ska finna Guds frid i vart och ett av deras hjärtan, så att de blir så fyllda med Din Ande, att de kommer att ha tro till att utföra kraftgärningar, tro till att leva ett gudfruktigt liv, till att leva ett så ljuvligt liv, att då man talar illa

om dem, de inte talar illa tillbaka. Så att de kan återgälda en örfil med en kyss, så att de kan återgälda ont med gott. Bevilja oss det, Herre! Få människorna till att vara ödmjuka! Få människorna till att lära känna Dig i Din uppståndels kraft! Må Din död inte vara förgäves för oss i den här generationen!

²⁹⁵ Vi ber nu, att Du ska låta Din Församling uppstå, Herre. Förhårliga Den och förstora Den! Skicka hem Den till Härligheten! Vi tror på de här sakerna, Fader. Gör så, att många här, som söker Gud, finner Honom i denna stund! Vi ber om det i Jesu Namn.

Och medan vi har våra huvuden böjda.

²⁹⁶ Jag undrar nu, om Ni skulle vilja ta ett steg till mot det där, om Ni skulle vilja stå upp och säga: "Jag skäms inte, fastän jag tillhör en församling. Jag är metodist, baptist eller pingstvän", vad Du än må vara. "Jag skäms inte. Jag inser, att jag har litat en hel massa på det, som jag vet. Men jag har aldrig kommit dithän, att jag helt och hållet kunde tro på det fulla Evangeliet och få Det att fungera i mitt liv. Jag har sett saker. Jag tror på, att de är löften. Jag vill tro på det. Men Han sa till mig, att om jag trodde på Det, skulle *det här* fungera. Så det är något fel med mig. Det fungerar inte. Jag försökte få Det att fungera, men Det gör det inte. Och jag skäms för det. Och jag vill, att världen ska få veta. Jag vill, att människorna här ska veta, att jag är ärlig och jag vill ha Det i mitt liv. Jag vill vara ett sant vittne för Kristus, med det fulla Evangeliet, som uppenbarar Sig just i mitt liv." Vill Ni stå upp på Era fötter och säga: "Jag vill vara ett vittne om, att jag söker Gud."? Gud välsigne Dig! Det är riktigt. Förstår Ni?

Jesus sa: "Om Ni skäms för mig inför människorna, kommer jag att skämmas för Er inför Fadern."

²⁹⁷ Eftersom nu de här människorna, som är pingstväänner eller metodister eller baptister, har väl de här sanna sakerna, om man har gått över det där svalget, så att man säkert vet, att man står i Guds Närhet, en återlöst son och dotter till Gud? Och tecknen och undren, inte en låtsastro utan Guds äkta vara, Den Helige Ande brinner väl i en? Och det Du säger till det här berget, flyttar det på sig? Tror Du på det? Om det inte gör det, är Din tid inne nu.

²⁹⁸ "Hur vet Du, att det är mitt. . ." Man säger: "Tja, jag stod upp tidigare."

²⁹⁹ Ja, är Du riktigt hungrig efter Gud, kommer Du att stå kvar, tills Det kommer. Det finns inget slut på det. Du är orubblig. Liksom den syrofeniciska kvinnan, hon kunde inte ta ett "nej". Hon ville verkligen ha det. Är Ni redo att stå upp? Några fler innan vi ber? Den där vackra sången:

Han spikades fast på korset för mig,
Korsfäst på korset, där dog Han för mig.

300 "Jag vill ha Det, broder Branham. Jag vill ha Det, Gud. Jag vill verkligen ha Det. Mitt liv, ja, jag ska ändra på det. Jag har — jag har levat ett antar-det. Jag har levat ett hoppas-det. Jag vill ha någonting. Jag — jag vill ha Det. Om de där apostlarna kunde träffa mitt i prick varenda gång, så kan jag det."

301 Det är det, jag säger. Om Det fungerade för apostlarna, så fungerar Det nu. Om det skedde en gång, så sker det igen. Om Han någonsin var Gud, är Han fortfarande Gud. "Han är densamme igår, idag och i evighet." Det där är mitt kampanjtema. Om Ditt samfund inte tror på det där, så låt Ditt samfund tro, vad de vill! Tro på Bibeln, Du! Du tror Det. Vill Ni stå upp? Omkring åtta eller tio till stod upp då. Gud välsigne Er! Gud välsigne Er! Flera står upp, flera står upp. "Jag är verkligen uppriktig, broder Branham. Jag vill ha Det."

302 Någonting hände här om dagen. Ni läste eller hörde väl bandet "De sju åskdundren", *Hur mycket är klockan, mina herrar?* Förstår Ni? Det hände här om dagen. Ni känner till de här sakerna. Tiden är inne, församling. Tiden är inne. Vänta inte, inte, inte längre! Förstår Ni?

303 Hur vet Du, att inte Bortryckelsen pågår hela tiden? Innan man vet ordet av, kommer det att vara förbi, en enda som försvinner *här* och *där*. Det kommer att vara förbi, innan man vet ordet av. Och man kommer att . . . Domen kommer att träffa världen. Man säger: "Ja, men jag trodde *så här*." "Det är för sent nu."

304 Kom ihåg, att de inte visste om det, den dagen de gick in i arken, och då var det för sent. Den ovisa jungfrun visste det inte, förrän hon kom tillbaka och fann den visa jungfrun försvunnen, då var hon kvar för Vedermödans period.

305 Ingen bra lärare tror, att Församlingen, Bruden . . . Församlingen går igenom Vedermödan, men inte Bruden. Församlingen går igenom den för att bli renad, visst, under det sjätte inseglet. Rätt. Israel gör samma sak, för de etthundrafyrtiofyrtusen, men inte Bruden. Det finns . . .

306 Bruden är förblåten. Hon går raka vägen till Härligheten i en Bortryckelse. Det är riktigt. Hon, enligt min mening kommer den sista medlemmen att tas upp en vacker dag. Den kanske kommer och man vet inte någonting om det. Kom ihåg, att det är en hemlighet, ett hemligt borthämtande. "Han ska komma i en stund, då Ni inte tänker det." Man kommer inte att veta någonting om det. Hon kommer att vara borta, det är för sent då.

307 Man säger: "Jag önskar, att jag hade stått upp." Om Du någonsin har haft för avsikt att ta en ståndpunkt, så låt det här mötet i Albuquerque, låt det här vara den gången Du tog ståndpunkt!

308 Om Du nu verkligen känner Dig säkrad i Kristus, Du känner, att Du har fått Den Helige Ande och Jesu Kristi Blod, alla

tecknen och löftena är till Din disposition, och Du ser dem uppenbarade och i funktion i Ditt liv, och Du vet, att de är sanna, om Du sitter där på det viset, och Du tror det, så ska jag ta Ditt ord för det. Det där är Din sak. Om Du inte gör det, borde Du vara på Dina fötter. Men om Du tror det och vet, att de där tecknen och undren, som Jesus, Messias bekräftelse, talar till Dig, om det inte är så, borde Du vara på Dina fötter. Gud välsigne Dig! Det är riktigt.

³⁰⁹ Jag är en främling för många av Er. Många av Er har ansett mig vara siare. Jag har inte sagt någonting om det där. Det vet Ni. Jag har hållit. . . Den där tiden är ännu inte inne. Men tro på mig nu, Ni! Tro på mig, Ni, som Guds tjänare! Har jag någonsin sagt Er någonting i Herrens Namn, mer än det som har skett? Om det är så, så säg: "Amen."! [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Det har aldrig slagit fel, någon av de tusende sakerna, aldrig en enda gång utan att det har varit sant. Det vet Ni runt hela världen.

³¹⁰ Fastän Ni är oeniga med mig, många, i teologin. Och jag är inte någon teolog. Jag talar bara det, som jag hör. Och då jag hör det, tittar jag i Bibeln. Om det inte är enligt Bibeln, skulle jag inte ta emot det. Men inte en enda gång har det någonsin varit emot Ordet utan med Ordet. Det är orsaken till, att det har bekräftats. Gud bekräftar det.

³¹¹ Hör på mig nu då, Ni! Om Ni tror, att jag är en — en budbärare, sänd från Kristus till Er, så tro mig! Om Ni inte är i Guds Rike, är det bäst, att Ni tränger Er in riktigt fort.

³¹² Det kommer inte att bli bättre. Det kommer att bli värre hela tiden. Skriv bara upp det! Förstår Ni? Kom bara ihåg det, se efter, om det där är rätt eller fel! Ni ser, om det kommer att vara rätt eller fel. Det kommer inte att bli bättre. Det kommer att bli värre. Det kommer att bli svårare hela tiden. Väckelsen är slut. Ni plockar bara ax på åkern. Den är över. Nu säger Ni: "Jag håller inte med om det där." Fint. Det är okej, om Ni gör det. Det är all right. Det där är min övertygelse. Det där är vad jag har hört från Himmelen.

³¹³ Jag tror, att den Laodiceiska tidsåldern är pingstvännernas tidsålder, där den kommer till det ljumma tillståndet, och Gud spyr ut den ur Sin mun. Och det är dithän, den har kommit just nu. Pingströrelsen har kommit dithän, ljum, inte glödhet, inte iskall. Man är inte kall och formell, inte heller är man het. Man är i spy-skedet, och man är på väg.

³¹⁴ Jesus, den enda tidsåldern, då Han stod utanför församlingen. Deras dogmer hade satt Honom utanför. [Broder Branham knacker på predikstolen. — Utg.] Knacker, försöker att få komma tillbaka in genom dörren: "Se, jag står vid dörren och knacker. Om någon människa kommer att höra min Röst. . ." Jag är glad, att Ni har hört ikväll.

Nu kan jag bara be Er att stå upp.

315 Han ser på Er. Jesus sa, att: ”Varhelst två eller tre är församlade i mitt Namn, där är jag mitt ibland dem.” Om det inte är så, finns det ingen Gud, finns det ingen Bibel, finns det ingen soluppgång, finns det ingen solnedgång, finns det inga blommor, finns det inget träd, Ni är egentligen inte här, Ni är i en dröm, livet är inte verkligt, Du är inte en mänsklig varelse. Så det är omöjligt, att det skulle vara så, så det är omöjligt för Honom att inte vara här. ”Och om Ni kommer att be om någonting i mitt Namn och tror på tron, kommer Han att ge det till Er.”

316 Nu är det Du, nu. Du stod upp som ett vittne om, att Du vill ha Honom. På Ditt eget sätt, nu, sättet som Du ber på, på det sättet, som Du vill, vill jag, att Du ska säga: ”Herre, Gud” i Ditt hjärta. Ha nu ingen omsorg. . . Kampanjen här kommer att ge Dig gott om tid för det här, all den tid Du vill ha. [En broder på plattformen säger: ”Ja. Det är riktigt.” – Utg.]

317 På Ditt eget sätt, nu, på ditt eget sätt. Nu vet jag, att det är brukligt, att en människa står, den andre står, de andra böjer knä på *det här* viset. Men hur Du än vill, jag bryr mig inte om, hur det är. Säg inte: ”Herre, låt mig göra *det här*! Låt mig göra *det där*!” Säg bara: ”Herre, fyll mig! Fyll mig med Den Helige Ande! Jag är ärlig med det här. Jag menar det.” Om Du nu verkligen menar det, så måste Det komma. Det är omöjligt för Det att inte göra det. Han lovade Det, och Han försöker tränga Sig in i Ditt hjärta.

318 Det enda, Du öppnade bara litet grand och säger: ”Kom in och stå *här*, men gå inte omkring och stöka med mitt privata liv!” Förstår Ni?

319 Han vill ha Dig. Han vill ha allt, du är. Han vill ha vartenda utrymme i Ditt hjärta. Han vill ha Ditt privata liv. Han vill ha hela Ditt liv. Han vill vara Din Herre. *Herre* är ”ägarskap”. Han vill äga Dig, så Han kan leda Dig, dirigera Dig, ta Dig, använda Dig. Är Du villig att göra det? Om Du är det, så vill Han komma in, annars skulle Du inte stå där. Förstår Du? Så nu är stunden inne för Dig att få Det.

320 Nu är det Din sak. Om Du nu vill tro av hela Ditt hjärta, så kommer det att vara avgjort från och med nu. Det här kommer att vara en minneskväll. De kommer troligen inte att stänga de här dörrarna ikväll. Du kan få stanna hela natten här inne. Men om Du gör så här, säger: ”Herre, jag står på mina fötter. Tills Du fyller mig enligt Ditt löfte, kommer jag aldrig att flytta mig härifrån, jag står.” Om Du menar allvar med Gud, kommer Han att ta Dig på allvar.

321 Men tills Du gör det hamrar Du på: ”Herre, ska Du ge mig Den Helige Ande ikväll? Jag känner ingenting, Nåja, kanske jag ska försöka imorgon kväll.” Du kommer inte att få någonting från Gud på det viset.

322 Du måste komma desperat, döende, då får Du Det. Det är riktigt. Han lovade Det. Om det inte är så, vad använder Du Din tid till, om de där löftena inte är sanna?

323 Det är så, de här sakerna sker. Det är därför, jag kan stå och säga till världen: "Har Ordet någonsin slagit fel?" Gud lovade mig för länge sedan, då jag var barn. Det är orsaken.

324 Man säger: "Är Du inte rädd för att misslyckas?" Det är jag aldrig. Jag är alltid en misslyckad person. Han gör det aldrig.

325 Jag talar inte mina ord. Jag talar Hans. Det är orsaken till, att De alltid är rätt. Förstår Ni? Det är orsaken till, att jag ber världen: "Visa mig en enda gång, då det inte skedde! Visa mig en enda gång av de tusentals saker, som Han sa!" Inte en enda gång slog Det fel, och det kommer Det aldrig att göra, för Det är Gud, inte människan.

326 Så Gud är här nu. Kristus är mitt ibland oss. Han är villig att ge Dig Den Helige Ande, om Du är villig att ta emot Den. Inte betala priset. Priset är redan betalt. Priset betalades den här. . . . Betalades i eftermiddag för nittonhundra år sedan, om Du är villig att acceptera det. Om Du är det, så låt Ditt hjärta gå nu! Öppna det! Ta ut all rädsla, allt tvivel! Räck upp Dina händer till Gud, säg: "Herre, Gud, här är jag. Jag står här. Jag står i Jesu Kristi Namn."

Jag ska be för Dig. Be Du också!

327 Herre Jesus, på ödmjukhetens sätt, på underdånighetens sätt, kommer jag till Dig med den här församlingen, som står på sina fötter. Jag ger dem till Dig, för att de har ställt sig upp som svar på kallelsen. De söker djupare saker. De söker mera Liv, sedan de har hört, att Jesu Blod renar så grundligt, att det inte längre finns någonting, att Guds fullständiga Ord vilar inuti dem, att deras egen rösts befallning är skaparkraft, för att Den Helige Ande är i dem. Och denne Helige Ande är en Skapare. Han får saker att ske, för att Han uttalar Ordet. Och det uttalade Ordet blir Gud i verksamhet.

328 Och Herre, jag ber, att Du ska sända Den Helige Ande över varenda en av dem just nu. Och ge dem, Herre, i Kristi uppståndelses kraft, de saker, som de önskar sig i sitt hjärta: ett bättre liv, Andens dop. Herre, må det vara så, att de här åhörarna blir upplysta, människornas hjärtan kommer att få se visionen och bli fyllda med Guds kraft! Jag överlämnar dem åt Dig, Herre, i Jesu Kristi Namn.

329 Behåll nu bara Era händer uppe! Behåll Ditt huvud i bön! Behåll Ditt hjärta fyllt, säg bara: "Herre, jag tror Dig."

Fyll mig. Fyll mig. Rädda mig.

Levande Guds Ande, fall på nytt över mig!

330 Ta hit Er sångledare nu för att leda sången: "Fall på nytt över mig, Helige Ande!"

331 Behåll bara: "Inte — inte bekymra Dig! Jag kommer att stå just här, Herre. Jag är beroende av Dig, liksom med den orättfärdige domaren. Jag är precis här."

(Gud välsigne Dig, broder! Du gjorde ett så fantastiskt jobb, att jag vill, att Du ska leda oss här.)

332 Stå bara där: "Jag kommer att stå som en staty. Jag ska stå liksom den där predikanten gjorde här om kvällen på taket. Jag står här, Herre. Jag bryr mig inte om, vem som tittar på mig. Jag bryr mig inte om, om min pastor här gör det. Jag bryr mig inte om, vem det är. Jag är här. Jag väntar på någonting. Jag vill, att någonting ska hända med mig. Du lovade Det. Jag är här för att få Det. Och om Det fungerar för andra, kommer Det att fungera för mig. Jag är här för att få Det. Jag kommer inte att sätta mig ner. Jag har bestämt mig."

333 (...?... Å, jag är ledsen, broder ...?...) [Någon på plattformen säger: "En sång, broder! De tycker om det. Han vill ha Dig här uppe. Rätt?" — Utg.]

334 Så ska det vara. Stå bara fast vid det! Fortsätt bara att be, om Du verkligen menar det, om Du verkligen menar det. Amen. Om Du verkligen menar det, så stå kvar just där! Han står bredvid Dig. Håll bara fast vid det: "Jag är här, Herre. Jag kommer inte att flytta mig. Jag kommer att tro på Dig. Du lovade Det. Jag kommer inte att ta emot någon inbillning. Jag vill ha den verkliga Helige Ande över mig. Jag vill, att Du ska fylla mig just nu. Jag är här och väntar."

335 Sluta inte! Fortsätt bara att be! Bry Dig inte om musiken! Fortsätt bara att be! Det är felet med oss idag: vi lyssnar till musik, vi lyssnar till det ena och det andra. Det är meningen, att vi ska lyssna efter Guds Röst. Fortsätt att lyssna! Han lovade Det. Om Han lovade Det, kommer Han att göra Det. Amen.

336 Hur många gånger har jag inte sett det? Tjugo- och trettio tusen människors ögon öppnades. Hur många gånger har jag inte sett det? Där i Durban i Sydafrika såg jag tjugofemtusen enastående mirakel på en gång. Människorna stod precis så där, så att de tog sju stora vagnslar med kryckor och rullstolar från rena infödingar, som inte kunde skilja höger från vänster. Stod rätt upp där och tog emot Kristus och promenerade iväg, ofärdiga, blinda, döva, stumma. Om Det gör det för en svart afrikan, vad kommer det då inte att göra för Dig, som ska leva i en tid, i en församling, på en plats, där Den Helige Ande uppenbaras? Amen.

Ödmjuka, ödmjuka Dig: "Herre, jag tror. Jag vet det. Jag . . ." Du kom.

337 Det är någonting, som är fel, nu. Och det är inget fel på Gud. Gud lovade Det.

338 Så hjälpe mig, jag skulle kunna stå just här och gå ner genom gång efter gång och tala om för Er, varenda en, var Ni är, och vad Ni har gjort. Jag säger det där i Herrens Jesu Namn. Ni vet, att det är sant.

339 Och jag ser, att Ni är rädda för att släppa Er lösa. Ni är rädda för någonting. Det är någonting, som är fel. Gud ger inte ett löfte och sedan tar tillbaka Det. Det är Sanningen, just här, om Ni vill ha Det. Det är Din sak. Det är Din död, det är Din begravning, det är Ditt undantag. Där är Ordet.

340 Så hjälpe mig, Den Helige Ande är här. Så hjälpe mig, Jesus Kristus är här inne. Har jag någonsin sagt någonting fel åt Er? [Församlingen säger: "Nej." — Utg.] Han är här. Men det är någonting. Jag stod här och gav akt på Det Där, ser det där Ljuset cirkla rätt över byggnaden här, över oss, precis fram och tillbaka. Oj, oj!

341 Var så goda! Så ska det vara. Det är vägen. Träffade en liten dam här borta. Det är vägen. Det träffade en till. Var så goda! Där är Det. Nu är tiden inne att ta emot Det, medan Det är här. Förstår Ni? Glory! Det skulle säkert träffa några *där*. Pris ske Gud! Var så goda! Amen. Det tar sig. Där far Han bort över någon annan här nu, en till, en till. Pris ske Gud! Förstår Ni?

342 Han är Sanningen. Han är Vägen, Sanningen, Ljuset, Livet. Ta emot Det, medan Det faller över andra! Medan Det är över andra, ta emot Det! Det går runt omkring, runt platsen, Den Helige Ande gör det. Jag är inte upprymd. Jag säger Er Sanningen. Glory! Det är riktigt.

343 Stå kvar hos Det! Stå kvar hos Det! Stanna bara kvar där! Ni har inte stått där fem minuter ännu. Stanna kvar där: "Du lovade Det, Gud. Jag är här för att ta emot Det." All right. Där är Det. Sträck Dig ut, säg: "Jag tar emot Det. Här är Det, Herre. Jag vill ha Det. Jag — jag ställde mig upp här. Jag är uppriktig. Jag menar det. Du lovade mig Det." Amen. Glory! Halleluja!

344 Fortsätt bara att tro, fortsätt tro! Ni har sagt, att Ni skulle tro på mig. Den Helige Ande, det där Ljuset, bara fortsätter att röra Sig omkring över byggnaden. Vad är det? Den söker efter någon, som vill öppna sig. Jag säger Sanningen. Amen.

345 Försök att räcka upp Era händer och prisa Honom! Säg: "Herre, jag tackar Dig. Du gav mig löftet. Jag ska hålla mig till löftet. Jag tackar Dig, Herre. Tack ska Du ha!"

Jag — jag ser rätt på Det. Prisad vare Herren!

346 Stå kvar hos Det! Stanna där! "Herre, jag kommer att stanna kvar här. Jag bryr mig inte om, om det blir imorgon. Jag kommer att stanna kvar här och prisa Dig. Jag vet, att Du kommer att sända Det. Den här konferensen slutar ikväll, och jag är här utan Den Helige Ande. Jag far härifrån fylld med Den Helige Ande, så hjälp mig! Du lovade Det. Jag står som en vindflöjel. Jag ska

göra vad som helst, som Du vill, att jag ska göra. Jag vill bara ha Den Helige Ande. Jag har bestämt mig för att få Den.”

347 Då Du kapitulerar fullt ut, kommer Han att komma in fullt ut. Men innan Du kapitulerar, kan Han inte komma in fullt ut. Kapitulera! Överlämna Dina tankar! Överlämna Ditt tänkande! Överlämna Ditt liv! Överlämna Ditt allt! Överlämna Din prestige! Överlämna allting åt Honom nu, så ska Han komma in och fylla Dig med Den Helige Ande. Det är det, Han är här för att göra. Han har redan träffat två eller tre här i byggnaden. Det är fler än så, som vill ha Den Helige Ande. Fortsätt bara att tro! Åra vare Gud! Antingen rätt eller fel . . . ? . . . Ödmjuka Ditt eget tänkande! Ödmjuka Ditt eget sätt!

348 Stanna bara kvar där, säg: ”Herre, jag är precis här nu. Om Du ger Det åt någon annan här ikväll, så kommer Du att ge Det åt mig också. Jag — jag kommer att stanna kvar här tills Det kommer.”

Då Du höjer Din röst, Dina armar, Ditt liv, Ditt allt.

Kan höra min Frälsare kalla,

Räck upp Era händer och sjung den där för Honom!

Jag kan höra . . .

349 De sjöng en hymn, som Ni vet. ”Sa- . . .” Om Han kallar Dig till Den Helige Ande, så kapitulera nu! Överlämna Ditt allt!

Jag kan höra min Frälsare kalla:

”Ta Ditt kors och följ, följ mig!”

Var så god, nu!

Dit Han leder . . .

350 ”Dit Han leder mig, ska jag . . . Du ledde mig så här långt, Herre, till mina fötter. Här står jag.”

. . . -Hur,

Dit Han leder . . .

[Broder Branham talar med broder Shakrian. — Utg.]

Han leder . . .

351 Jag visade just broder Demos. Herrens Ängel for över. Jag sa: ”Ge akt på *den där* kvinnan!” Då Den for över, sträckte hon upp sina händer *så där*. Vi bara visade på det, broder Demos såg Den, då Den for förbi just nu till en kvinna just här. Jag sa: ”Broder Demos, kan Du inte se Den? Den bara rörde Sig omkring genom byggnaden.” Jag sa: ”Ge akt på Den, då Den gick förbi *här*.” Den lilla damen kastade upp sina händer.

352 Det är den lilla damen, som står med någonting, som ser rutigt ut, på sig. Någonting träffade henne just, för några minuter sedan, och hon räckte upp sina händer. Är det riktigt, damen? Just precis här, med sina händer uppräckt, här bakom damen med den blå klänningen på sig. Där är Den. Ser Ni? Å, den

är inte över. . . Jag — jag tittar rätt på Den. Om jag nu någonsin har sagt Er någonting fel, så tala om för mig när! Den är här.

³⁵³ Vänner, Ni — Ni måste komma bort ifrån det där stela pingstväns-sättet. Ni måste verkligen dö. Ni måste verkligen mena det. Ni — Ni har någonting, Ni — Ni har en partiell hunger men inte en verklig hunger. Ni måste göra det riktigt. ”Medan Petrus talade dessa Ord, föll Den Helige Ande på dem, som hörde Det.” Försök att sluta Era ögon och — och böja Ert huvud! Tänk över det! Finns där någonting fel? ”Herre, ta bort min otro!”

³⁵⁴ Här nu, med dödliga ögon. . . Herrens ängel, vars bild är ibland oss, har tagits av ett vetenskapligt bevis, samma Eldstod som följde Israels barn. Det var Jesus, då Han hade dött, begravts, farit upp tillbaka till Gud.

³⁵⁵ Saulus på sin väg till Damaskus slogs ner av denna samma Eldstod. Han sa: ”Herre, vem är Du?”

Han sa: ”Jag är Jesus.”

Jesus sa: ”Jag kom från Gud och gick till Gud.”

³⁵⁶ Här är Han idag, samme Jesus, sedd ibland oss med ögonen, fångad av en kamera, uppenbarad i Anden. Å, broder, syster, vad mera kan Gud göra? Nådens stund!

³⁵⁷ Jag vill tro, att Ni är uppriktiga. Jag tror, att Ni är det, men Ni stänger till Er. Ni är inte tillräckligt uppriktiga för att få Det. Jag. . .

³⁵⁸ Så hjälpe mig, Det är precis här i byggnaden. Jag ljuger inte.

³⁵⁹ Nu medan Ni lugnar Er bara ett ögonblick. Har någon här inne känt, att de — de fick Den Helige Ande? Vifta — vifta med Din hand fram och tillbaka! Jag har sett Det runt omkring över människorna. Välsignade. Välsignade. Blev Ni välsignade allihop? Amen. Två, det är tre. All right, Fyra. All right. Det är fyra, som fick Den Helige Ande under den där skuren. Fyra människor fick Den Helige Ande under den där tiden. Pri- . . . Pris ske Herren! Förstår Ni?

³⁶⁰ Nu, för bara några ögonblick sedan, flyttade Det på Sig. Ett Ljus kom bortifrån på *det här* sättet, kom tillbaka *den här* vägen, for *hit* bort och kom tillbaka igen. Jag sa till broder Shakarian: ”Kom hit! Kom hit! Här, här, se, Det kommer precis här! Jag ger akt på Det, då Det far över. Det finns en liten dam där.” Och just som jag sa: ”Det är precis över den där lilla damen.” Ungefär då kastade hon upp sina händer, började ropa. Där var Det. Förstår Ni? For bara rätt över, for ända bort i det där hörnet, kom raka vägen tillbaka runt *den här* vägen. Jag ser Det inte nu. Förstår Ni? Det där är faktiskt sanningen. Jag säger Er sanningen. Förstår Ni? Och här är det, ser Ni, fyra fick Den Helige Andes dop.

³⁶¹ Om Du nu vill ha Det, så är Det Ditt. Det är Ditt, om Du är villig att bara öppna Dig.

362 Du har — Du har nu en — en — en föreställning om, vad Du bör göra. Du har en slags idé: ”Tja, nu, om jag kommer att ställa mig upp här, *det här*.” Nej nej. Det där, det där. . . Du kan sätta Dig ner. Det gör ingen skillnad, var Du är någonstans. Men där Du kommer att öppna Dig och då, kommer Den Helige Ande att slå till.

363 Så, ja, ibland börjar Den att smörja Dig, och Du går bara inte vidare igenom tillsammans med Den. Du blir litet rädd. Du är skrämmd. Du drar Dig tillbaka. Överlämna Dig bara, överlämna Dig åt Den Helige Ande!

364 Var inte rädd för fanatism! Om det är djävulen, som agerar, tror Du inte, att vi kommer att veta det? Joo, då. Jajamensan. Han kommer inte att komma i närheten. Bekymra Dig inte för det! Nej. Han — han kommer inte att göra sig besvär.

365 Du överlämnar Dig bara åt Den Helige Ande. Då Du känner den där härliga. . . Liksom den här lille predikanten sa, att han gjorde den där kvällen, då han stod upp, då någonting varmt kom över honom. Om han bara hade vetat, hur han skulle överlämna sig just då! Det är alltsammans. Säg bara: ”Herre Jesus, jag tror på Dig. Jag tar emot Dig.” Då kommer någonting att börja äga rum. Förstår Du? Mena det från Ditt hjärta, då äger det rum. Å!

366 Älskar Ni Honom? [Församlingen säger; ”Amen,” — Utg.] Gud vare med Er! Gud hjälpe Er! Jag vill, att Ni. . .

367 Hur många här inne vill ha Den Helige Ande? Låt oss se Er hand! Hur många? En, två, tre, fyra. Å, oj, oj! Ni behöver inte gå utan Den. Det är åtta eller tio här, elva. Omkring elva, tolv kanske, här inne behöver Den Helige Ande, ytterligare. Låt. . . Jag vet, att vi kanske håller på att bli sena, kanske halv tio eller någonting sådant. Men vi har — vi har gott om tid. Vi har bara massor av tid. Vi vill, att Du ska bli frälst, min vän. Vi vill, att Du ska bli fylld. Kom ihåg, att Du är — Du är frälst, naturligtvis. Då man tar emot Kristus, är man frälst. Men man är inte omvänd, förrän man får Den Helige Ande. Det där vet Ni nu. Det är riktigt.

368 Jesus sa till Petrus den natten, Han blev förrådd. Han var redan frälst. Han sa: ”Sedan Du har omvänt Dig, styrk Dina bröder!” Det är riktigt. Å, visst. Du tog emot Kristus som Din Frälsare. Men då Du blir omvänd, det är då, Du verkligen blir förvandlad. Det är riktigt. Och han var ännu inte förvandlad. Han svor inför Herren och förnekade Honom och allting. Men efter hans omvändelse: ”Sedan Du har blivit omvänd, styrk Dina bröder!” Det är riktigt. Är det där riktigt? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] Det är, vad Skriften säger i alla fall. Det gör det rätt. Jesus sa till Petrus, som hade följt Honom och kastat ut djävlar och utfört kraftgärningar och allting, Han sa: ”Du är inte omvänd än. Men sedan Du har blivit omvänd, så styrk Dina bröder!” Riktigt. Det är sant. Varför nu. . .

369 Å, hur skulle Du kunna avvisa en — en — en sådan inbjudan som den där? Den är för Dig. Jag vill inte se Dig fara härifrån utan Den, broder. Vi kanske aldrig mer får ha en konferens. Det vet vi inte. Vi vet inte, vad som ligger framför. Vi kanske aldrig får ha en till. Om Du vill sätta Dig ner och be en liten stund, så är det Din sak. Det är vad Du än vill göra, om Du vill sätta dig ner, om Du vill förbli stående. Vi ska be igen. Gör varenda liten sak, Du vill göra, men jag vill, att Du ska få Den Helige Ande. Nu, Den är till för Dig. Varför skulle fyra få Den just här och inte resten av Er? Förstår Ni? Du måste bara ödmjuka Dig, öppna Ditt hjärta och — och verkligen tro det.

370 Jag är kanske inte någon bra instruktör i det här. Min verksamhet är att be för de sjuka.

371 Var finns det en pingstpredikant här, någon, en pingstpredikant? Räck upp Din hand! Hur är det med *den här* mannen här, som bad för de sjuka, en här borta? Kom hit! Här är en man. Jag — jag föddes i otid i pingstvännernas led. Men här vill jag, att *den här* mannen ska be för Er. Jag ska stå vid hans sida. Gud välsigne Dig, broder!

372 [Pingstbrodern kommer till predikstolen och säger till dem, som står: "Om Ni skulle vilja låta Den Helige Ande komma över Er, så räck upp Era händer! Samme broder talar nu sex korta meningar på ett annat språk, och lämnar sedan predikstolen och fortsätter att tala på ett annat språk ibland dem, som vill ha Den Helige Andes dop. — Utg.]

373 Var vördnadsfulla nu! Han har gått ner för att lägga händerna på någon. Förstår Ni? Var bara riktigt vördnadsfulla! Inte — inte titta Er omkring! Fortsätt att titta uppåt, titta uppåt! Vi ska fortsätta att be. Fortsätt att be!

374 [Broder Branham talar med en annan broder. — Utg.] Kom hit, broder! Ta min plats här, Du, broder, här! Du kan förklara det för dem. Förstår Du? Du vet mer om det, än jag gör. All right. Kom bara, ge ut det! De bad för det och kom till altaret nu. [Broder Branham talar med någon.] Det är riktigt.

375 [Broder Branham talar med en annan broder, som har kommit till predikstolen. — Utg.] All right, sir. Gud välsigne dig! Nu vet Du, hur det här ska göras, bättre än jag. Jag ska stå här och be. Du kan ge dem mer instruktioner. Och . . .

GUD GÖMMER SIG I ENKELHETEN SWD63-0412E
(God Hiding Himself In Simplicity)

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska på fredag kväll den 12 april 1963 på Full Gospel Business Men's Fellowships internationella möte på Western Skies Motel i Albuquerque, New Mexico, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org